

Zadnje vesti

Danes malo gorkeje, oblačno, še vedno snežinke z najvišjo temperaturo 30, najnižjo 25 stopinj, je vremenska napoved. Včeraj je zajel ameriški severovzhod izredno oster mraz in so bili kraji, ki so imeli 47 stopinj pod ničlo. Obratno divjajo na ameriskem skrajnem severozapadu silne nevihte, posebno v Oregonu in v severni Californiji. Deževje je že povzročilo velike poplave in ne preostaja drugega kakor, da ljudi izseljujejo. Napoved je tudi ta, da tropično deževje ne bo prenehalo tudi ne v prihodnjih dneh.

Cleveland ima letos 87 smrtnih žrtev prometa, lani jih je bilo ob tem času 89. Včeraj je eden umrl na ranah, ki jih je dobil ko je bil popreje povožen, dva pa sta bila včeraj povožena in ubita. Med njima je Slovenec Joseph Vidmar, ki je prišel v Ameriko leta 1951. Vidmar je bil zaposlen nazadnje kake tri tedne pri Viking Copper Tube Co. na St. Clair Ave. in E. 167 St. Šel je z dela ko je hotel prekorčiti cesto. Izognil se je tovornemu avtomobilu, ni pa videl, da je za njim oseben avtomobil, ki ga je do smrti podrl.

Huda nesreča se je pripetila blizu Elkharta, Ind., Johnu Stevensonu, sinu Adlai Stevenson. Peljal se je v družbi dveh študentov univerze Harvard. Njih avto je zašel med dva tovorna avtomobila in voznik, 29-letni avtomobil, ki je napačno vozil, je treščil v avtomobil Johna. Oba študenta, ki sta se vozila z Johnom, sta bila ubita, on sam, ki je sedel za volanom, je pa do bil hude poškodbe na desnem kolenu. Oče Adlai Stevenson je k njemu poletel z letalom in bodo Johna pripeljali v Chicago, kjer bo prihodnji teden operiran. Očetu se zagotavlja, da sin ne bo stalno pohabljen. Danes se je v Elkhartu že sestala porota, da obtoži voznika tovornega avtomobila, ki je bil zakrivil nesrečo.

V Brooklyn, N. Y., je danes zjutraj gorelo v stanovanjski hiši. Štirje so zgoreli, med temi sta bila dva otroka.

V Washingtonu je predsednik Eisenhower postal stari oče četrtemu otroku svojega sina Johna Eisenhowerja, ki je major v vojaški službi. Njegova žena, Barbara Eisenhower, je porodila tretjo hčerko.

Varnostni svet Združenih narodov se bavi s položajem na Srednjem vzhodu. Združene države, Velika Britanija in Francija so obtožile judovsko državo Izrael, da namenoma sili v sovražnosti s svojimi sosedi in to s Egiptom in Sirijo. Zastopnik Sirije je zahteval, da naj se Izrael najprej gospodarsko popolnoma bojkotira. Ameriški komisar v Palestini, ki nadzoruje premirje, je dal značilno izjavo, da je vojna na Srednjem vzhodu neizogibna če Judje nadaljujejo s svojo vojno politiko.

V DETROITU NI VEČ NADUR

Avtomobilsko podjetje Chrysler se je povrnilo nazaj k rednemu 40 urnemu delu na teden; Chevrolet je znižal produkcijo avtomobilov za pet odstotkov. Največ nadurnega dela je bilo pri Fordi, ki bo z novim letom začel z normalnim 40 urnim delom na teden.

Z Japonsko na vsak način med Združene narode!

NEW YORK, 21. decembra—Potem ko so Združeni narodi končali svoje deseto zasedanje, in se je glede novega člana Varnostnega sveta Združenih narodov sklenilo, da bo eno leto sedela kot članica v tem organu Jugoslavija, drugo leto pa Filipini, so se zapadne velesile vrgle na idejo, da je treba pripraviti pot, da kot 77. članica vstopi med Združene narode Japonska.

Jugoslavija bo postala članica Varnostnega sveta 1. januarja prihodnjega leta. To mesto je doslej držala Turčija.

Združeni narodi se bodo prihodnje leto sestali na svoje 11. zasedanje, vendar se še ne ve, kdaj in kje. Če bi kaka članica povabila Združene narode, naj zasedajo izven Amerike, se to lahko zgodi. Takega povabila do sedaj še ni bilo.

Združeni narodi morajo tudi na zunaj kazati na to, da se ne vrtikajo v notranje razmere dotične države, kjer imajo svoje zasedanje. V Združenih državah je leto 1956 volilno leto in Združeni narodi verjetno ne bodo zasedali za časa volilne ameriške kampanje. Govori se, da bi se sestali ali na spomlad leta 1956, ali pa po 12. novembru, ko bodo ameriške volitve že končane.

Ko gre za Japonsko, gre za sporazum med Združenimi državami, Veliko Britanijo in Francijo, da mora biti Japonska prva na vrsti, da vstopi med Združene narode. Vprašanje je, kaj bo rekla Sovjetska zveza, ki je stalna članica Varnostnega sveta in ki lahko uporabi pravico veta, kakor ga je uporabila zoper Japonsko pri zadnjem glasovanju. Zapadne velesile si glede Sovjetske zveze tudi na jasnem, da bo treba vprašanje Japonske med ZN rešiti diplomatskim potom, to je, da se bodo poslaništva omenjenih držav pogajala z ruskimi zastopniki pri teh državah, pa tudi z ruskim zunanjim ministrstvom v Moskvi.

Po vzgledu Trumana

Če bo dobil Adlai Stevenson demokratsko predsedniško nominacijo, bo posnel Harrya Trumana, ki se je pri volitvah leta 1948 poslužil posebne volilne taktike, da je šel v volilni boj s posebnim vlakom, ki se je ustavljal v raznih krajih v svrhu propagandnih govorov. Stevenson se tega sredstva v letu 1952 ni poslužil, pa smatra, da ni delal pravilno. Posnel bo Trumana ne samo z "volilnim vlakom," marveč tudi z "motoriziranimi karavanami," poleg tega, da se bo posluževal letal in televizije. Stevenson je prepričan, da bo ključ izida bodočih predsedniških volitev poleg realnega programa tudi oseben stik z milimi skupinami ameriških volilcev.

Silvestrovanje Jadrana

Pevski zbor Jadrana bo imel svojo Silvestrovo zabavo kot običajno v Slov. del. domu na Waterloo Rd. Za letos so člani uvedli nekaj novega, namreč vsak posetnik plača \$6.00, za to vsoto pa dobi večerjo, posebne spominko, ki so običajni za ta večer, in prosto pijačo. Tako se za malenkostno vsoto lahko prav prijetno zabavate v družbi prijateljev in pevcev, med katerimi boste pričakali prihod novega leta. Da bo dovolj pripravljenega za vse posetnike, se prosi vse, ki se nameravajo udeležiti, da napravite rezervacijo pri članih zbora ali v točilnici S.D.D.

LAUSCHE ZA SENATORJA

Governor Frank J. Lausche je snoči v kratkih besedah in brez posebnih odgovorov na stavljenja mu vprašanja najavil, da se bo pri primarnih volitvah, ki se vršijo dne 8. maja v državi Ohio, potegoval za mesto senatorja te države. Takoj se je začelo s politično kombinacijo, da se bosta potegovala na demokratski strani za governorja Ohio, ali bivši župan Clevelanda Thomas A. Burke ali sedanji župan Anthony Celebrezze.

Johnson—Eisenhower

Senatorja Lyndona Johnsona je dne 2. julija zadela srčna kap. Ko je Johnson odšel iz bolnice, je šel na svoje posestvo v Texas. Kakor se je predsednik Eisenhower podvrzel splošnemu zdravstvenemu pregledu, tako čaka tudi Johnsona, da se podvrže splošnemu zdravstvenemu pregledu takoj po božičnih praznikih. Od izida tega pregleda bo odvisno, ali bo smel Johnson prevzeti na svoja ramena vse opravke, ki so združeni z njegovo funkcijo v kongresu. Senator Johnson je vodja demokratske večine v senatu. Johnson odklanja vsako misel, da bi se potegoval za predsedniško kandidacijo v letu 1956, molči pa o tem, da bi bil kandidat pri naslednjih volitvah.

BANKROT RHEEA

Vlada Južne Koreje, kateri načeljuje Rhee, je pred popolnim bankrotom. Predsednik Rhee se je obrnil zopet na Washington za nujno dolarsko pomoč.

RUSKA LETALA V EGIPTU

Zavezniška obveščevalna služba v Egiptu je obvestila svoje domače vlade, da je Sovjetska zveza Egiptu že poslala večje število lovskih letal. Ta letala se nahajajo na egiptskih letališčih. Z letali vred so prišli na lice mesta v Egipt ruski pilotje, ki morajo najprej domačine Egipčane izvežbati kako ravnati z ruskimi letali.

Adoptirani otroci

V bogati Ameriki je v otroških zavetiščih 95,000 do 100,000 otrok, ki čakajo, da jih bo kdo adoptiral, vzaj za svoje. Od teh tisočev je le kakih 25,000 takih otrok, ki so stari manj kakor eno leto, pa imajo malo izgleda, da jih kdo vzame za svoje. Vzrok temu je ta, da je med njimi veliko takih, ki so duševno zaostali, pa tudi fizično nerazviti in jih nihče ne mara. Starši se jih znebijo, ker nimajo ne doma ne sredstev, da bi skrbeli zanje. Pri mnogih starših so tudi opazili, da so se znebili otrok radi tega, češ, da nimajo dovolj visokega standarda, da bi otroka primerno vzredili in vzgojili.

ŠTEVILKE, KI SO ZELO ZGOVORNE

Ena milijarda dolarjev je že nekaj. Cenijo, da bo šlo za letošnje božične praznike in za novo leto kar 18 milijard dolarjev za darila!

Za praznike si voščimo. Izdali bomo, ali pa smo že \$150,000,000 za voščilne karte, \$50,000,000 pa za poštino.

Nekateri imajo radi doma božična drevesca. Amerikance bodo stala ta drevesca \$35,000,000, okraski na drevescih pa \$125,000,000.

Za praznike se tudi uživa, je in pije. Posledice pitja so lahko kvarne, ko gre za varnost prometa, tudi nas samih. Računajo, da bodo vozniški, ki ne bodo sedeli v treznem stanju za volanom, na en ali drug način povzročili 200 smrti na cestah.

Če Amerikanci pijejo, ali doma ali v javnih lokalih, so se na vsak način poboljšali v primeri z leti pred prohibicijo. Leta 1913 je prišlo na glavo vsakega Amerikanca, brez ozira na starost in spol, 21.03 galona piva. Sedaj ga pride manj kakor 16 galonov. In razne vrste žganja? Še leta 1917 je prišlo na vsako glavo 1.64 galona te pijače, sedaj le nekaj nad en galon.

Prejemki unij

Zveza ameriških industrijcev, ki je sicer do delavskih unij nerazpoložena, se je začela brigati tudi za dohodke unij. Trdi, da imajo te unije v Združenih državah in v Kanadi 17,500,000 članov, ki plačajo na leto samo na članarinah \$457,000,000. To so redne članarine. Poleg rednih članarin je treba plačati pristopnino in razne druge zneske, kar zopet da zneske nekaj milijonov.

Zveza je poučena, da polovico vplačanih članarin ostane pri lokalnih unijah, polovica pa da gre v centrale. Povprečno plača unijsko organizirani delavec na leto nekaj več, kakor \$26 članarine. Najvišjo članarino, in to \$25 na mesec, plačujejo letalski pilotje, ki zaslužijo več kakor \$19,000 na leto. Zveza tudi trdi, da je dobila te podatke pri unijskih centralah samih, ki da so rade sodelovale pri zbiranju podatkov in da je bil le majhen odstotek takih unij, ki so sodelovanje odklonili in ni hoteli dati podatke na razpolago.

"TURNPIKE" JE DRAG

Vozniki tovornih avtomobilov so se pritožili, da je vožnja po obdviskem Turnpike predraga. Odvisno je, kako težak je tovorni avtomobil. Njihove pritožbe je upoštevala tudi komisija za upravo Turnpike Ohio in so imele skupno že nekaj sestankov, da bi se dobil kak kompromis, koliko voznine naj plačajo vozniki težkih tovornih avtomobilov in na kako daljavo prevožene vožnje naj se določi gotova pristojbina.

V bolnišnici

Včeraj popoldne je bila prepeljana v Lakeside bolnišnico Mrs. Slagel iz 15308 Shiloh Rd. za prevoz je skrbela ambulanca Mary A. Svetek.

Redna seja

Redna seja društva Carniola Tent št. 1288 T. M. se vrši v nedeljo ob 9.30 uri popoldne v navadnih prostorih Slov. nar. doma na St. Clair Ave. Članstvo se vabi, da se udeleži.

NOVIH PET MILIJARD DOLARJEV POMOČI TUJINI ZAHTEVA EISENHOWER

TA VSOTA BI SE PORAZDELILA NA DOBO PETIH LET

WASHINGTON, 21. decembra—Predsednik Eisenhower je po poročilih iz Bele hiše odločen, da bo zahteval od prihodnjega kongresa, da mu odobri nadaljnjih pet milijard dolarjev ameriške pomoči tujini. Državni tajnik John Foster Dulles je dal posebno pojasnilo, da bi poleg sedanjih pomoči tujini, v prihodnjem federalnem proračunskem letu dali tujini \$200,000,000 več. Dulles zagovarja Eisenhowerja in je prepričan, da je treba z ameriško pomočjo tujini nadaljevati. Če bi jo zmanjšali, ali pa sploh ustavili, potem bi bila ta poteza, kakor na sovjetski mlin. Moskva je ravno sedaj začela s svoje strani pomagati tujim državam.

O tem vprašanju se bo v prihodnjem kongresu razvnela ostra debata. Senator demokrat Richard Russell iz Georgije, ki načeljuje finančnemu odboru v senatu, je že najavil, da je zoper vsako povečanje ameriške pomoči tujini, posebno pa še, da je zoper vsak načrt dajanja take pomoči, ki bi bil raztegnjen na daljšo dobo.

Drugi vplivni demokratski senator je Walter George, finančni strokovnjak, sedaj načelnik zunanjepolitičnega odbora v senatu. Tudi senator George je že izrazil svoje pomisleke zoper Eisenhowerjev načrt. Pripomniti je treba, da bo senator George v letu 1956 zopet kandidiral za senatorja države Georgia. Računa torej s tem, da bo dal na tehnično svojo važno besedo, ne samo v prihodnjem, marveč v nadaljnjih zasedanjih kongresa, četudi je star že 77 let.

Delavci in znižanje davkov

Ameriške delavske unije niso ne za razorožitev, ne zoper dajanje pomoči tujini. Načelno stališče je pa tudi to, da naj se davki znižajo tam, kadar in kjer bo šlo znižanje v prid šibkejšim davkoplačevalcem, obratno pa zvišajo tam in kjer bodo zadeli velekaptal.

Ko gre za velike izdatke za narodno obrambo, gre tudi za precejšnji del ameriške zaposlitve, ker je vojna industrija močnejša.

S tega vidika vzeto so razumljive načelne zahteve ameriških unij.

Federalni davki naj se ne znižajo, če bi pri tem morali trpeti interesi narodne obrambe, ali če bi se zmanjšala federalna pomoč

posameznim državam in občinam za šolstvo, šole in ceste.

Federalni davki v zvezi z državnimi in občinskimi davki, preteško bremenijo na tistih ameriških davkoplačevalcih, ki imajo na leto manj kakor \$5,000 dohodkov. Če pride do znižanja davkov, posebno osebnih dohodkov, naj bodo deležni tega znižanja tisti, ki ima razmeroma nizke dohodke.

Ko gre za javne dolgeve in plačevanje obresti za te dolgeve, imamo navadno pred očmi splošne ameriške dolgeve, za katere se je zadolžila federalna vlada.

Zadolžene so pa tudi posamezne države in občine. Leta 1945 je ta javni dolg občin in držav znašal \$6,500,000. V letu 1955 pa je zrastel na \$15,000,000,000. Tudi davčna praksa v državah in občinah sorazmerno bolj obremenjuje nižje sloje, kadar plačuje obresti za te dolgeve, oziroma jih obročno odplačuje.

Federalna, kakor krajevna davčna praksa so pokazale, da so šibkejši povsod najtežje davčno obremenjeni.

NOV ŠKANDAL V PARIZU

Francoska trdnjava Dien Bien Phu v Indokini je znana, znano je tudi, da so jo zavzeli komunisti. Zdaj je prišlo na dan, da je šlo za veleizdajo. Komunisti so bili v posesti vsakega tajnega francoskega vojaškega sklepa, ki se je bil napravljen bodisi v Parizu ali v Saigonu v Indokini, predno so ga Francozi sploh začeli izvajati, pa naj je šlo za diplomatske ali za vojaške tajnosti.

AMERIKANKE, PRINC VAS ČAKA!

Princ Ranier, vladar male republike Monaco, ki je znana po svetovni igralnici v Monte Carlo, si bo ogledoval Ameriko kar mesec dni. Na zunaj naj bi prišel v Ameriko radi zdravniškega pregleda, pa tudi, da bi si ogledal nekaj ameriških šol. Glavni cilj njegovega prihoda in bivanja v Ameriki pa je verjetno vendarle ta, da pripelje nazaj v Monaco Amerikanko kot nevesto.

Vlada kneževine Monaco je izdala poseben oglas, namenjen Amerikankam, v katerem se navajajo "odlične lastnosti in prednosti" tega princa. Prvič je princ, teh danes ni veliko več; drugič se je udeležil zadnje svetovne vojne in dobil od zavezniškov pet vojniških odlikovanj. V francoski armadi zavzema čin polkovnika. Princ Rainier je dober športnik, zna veslati in se je večkrat udeležil raznih tekem, ljubi umetni ples, pa tudi glasbo. Morda bo za Amerikanke naj-

bolj važno to, da princ Rainier angleščino perfektno obvlada.

Kako pa bo Amerikanki, če se poroči z Rainierjem, v Monaco? Tam bo uživala še več svobode, kakor pa v Ameriki. Tam ne kličejo mladeničev k vojakom, tam ni nobenega direktnega davka. Igralnica Monte Carlo dobi od vlade vsako leto koncesijo proti plačilu \$120,000, in tako se krijejo upravni stroški.

Igralka Grace Kelly iz Hollywooda je ena, ki morda pride v poštev. Ona je bila lansko jesen v Monte Carlu radi snemanja nekoga filma, in se je takrat seznanila z Rainierjem. Znano je tudi, da je Jo Anna Stork iz univerze v Illinoisu šla na lastno pobudo v Monte Carlo in obiskala princa Rainierja. Sicer pa bo princ Rainier obiskal mesta ameriškega Srednjega zapada, Californije in Texasa, pa morda kaj najde.

Novi grobovi

FRANK KRNC

Po trimesečni bolezni je preminil v St. Alexis bolnišnici Frank Krnc, star 76 let, stanujoč na 6618 Bonna Ave. Doma je bil iz vasi Radolje, fara Šmarjete na Dolenjskem. V Ameriki se je nahajal 55 let. Zadnjih devet let je bil upokojen. Bil je član društva Carniola Tent št. 1288 T. M. in društva Dvor Baraga št. 1317 Katoliških Borstnarjev. Soproga Mary je umrla leta 1938.

Tukaj zapušča nečaka Joseph Krnc, ki oskrbuje pogreb, dve nečakinji Mrs. Anna Schultz in Mrs. Sophie Hegler ter več sorodnikov. Pogreb se vrši v soboto zjutraj ob 8.15 uri iz pogrebnega zavoda Joseph Zele in sinovi, 6502 St. Clair Ave., v cerkev sv. Vida ob 9. uri in nato na pokopališče Calvary.

JOSEPH VIDMAR

Včeraj popoldne ob 3.30 uri ko je šel preko ceste na E. 167 St. in St. Clair Ave. je bil zadet od avtomobila in na mestu ubit Joseph Vidmar, star 49 let, stanujoč na 665 E. 159 St. Doma je bil iz Deseče vasi pri Žužemberku in v Ameriki se je nahajal pet let. Bil je član društva Srca Jezusa št. 172 K.S.K.J. Tukaj zapušča strica, v starem kraju pa sestro. Pogreb se vrši v soboto zjutraj ob 8.45 uri iz pogrebnega zavoda Mary A. Svetek, 478 E. 152 St., v cerkev Marije Vnebovzete ob 9.30 uri in nato na pokopališče Calvary.

GEORGE J. MLACHAK ST.

Snoči je preminil v Charity bolnišnici George Joseph Mlachak st., stanujoč na 4212 St. Clair Ave. Pogreb oskrbuje pogrebni zavod A. Grdina in sinovi, 1053 E. 62 St. Podrobnosti bomo poročali jutri.

Na obisku

Iz Houstona, Tex., kjer je ravnateljica bolničark v ondotni bolnišnici, se je vrnila domov na obisk staršev bolničarka Marian Candon, ki ima kot vojaška bolničarka čin majorja. Major Candon je hči splošno poznane na društvenem in kulturnem polju aktivne družine Mr. in Mrs. William Candon iz 246 E. 214 St. Dobrodošla!

Pobiranje asesmenta

V Slovenskem domu na Holmes Ave. bodo tajniki pobirali asesment za tekoči mesec v petek, 23. dec. in v torek, 26. dec. od 6. do 8. ure zvečer. Članstvo se prosi, da to upošteva in plača asesment pravočasno.

Tajniki društva, ki zbirujejo v Slov. nar. domu na St. Clair Ave., bodo pobirali asesment v petek zvečer, 23. dec. v spodnji dvorani: Članstvo naj tozadevno upošteva in plača svoje prispevke, da bo tajnikom mogoče zaključiti račune za konec leta.

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by

THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING & PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 3, OHIO

HENDERSON 1-5311 — HENDERSON 1-5312

Issued Every Day

Except Saturdays, Sundays, Holidays and the First Week in July

SUBSCRIPTION RATES — (CENE NAROČNINI)

By Carrier and Mail in Cleveland and Out of Town:

(Po raznašalcu in po pošti v Clevelandu in izven mesta):

For One Year—(Za eno leto)	\$10.00
For Six Months—(Za šest mesecev)	6.00
For Three Months—(Za tri mesece)	4.00

For Canada, Europe and Other Foreign Countries:

(Za Kanado, Evropo in druge inozemske države):

For One Year—(Za eno leto)	\$12.00
For Six Months—(Za šest mesecev)	7.00
For Three Months—(Za tri mesece)	4.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3, 1879.

104

MIR!

(1)

S katerekoli strani vzamemo božične praznike, eno skupno nit bomo izsledili pri vsakem človeku, povprečnemu, kakor visokostojecemu, samo da je naraven in dobre volje, da so ti prazniki tudi za njega, kakor za splošnost, simbol miru. V njih se znajdemo s prepričanjem, da res živimo v miru. Če ga pa ni, si ga želimo.

Kadarkoli se sestanejo odgovorni možje, ki vodijo usodo držav in narodov, vsakdo povdarja besedo mir. Pravzaprav je mir tudi predno in preko božičnih praznikov, nekaj najbolj naravnega. Če gresta fant in dekle v skupno zakonsko življenje, imata prvi cilj, da ga bosta živela v miru. Če začnem kakršnokoli gospodarsko delavnost, si hočem pridobiti nekaj premoženja, začnem eno ali drugo, majhno ali veliko podjetje, računam z mirom. Vem namreč, da bom uspel le, če ne pride nekaj izrednega, če bo namreč mir. Mir si želimo do sosedu, mir si želimo v družbi, kjer skupno delamo, mir vsepovsod!

Ne moremo trditi, da je mir povsod v svetu. Polno je nerešenih vprašanj, na drugi strani grozijo krajevni krvavi obračuni. Miru ne uživa Koreja, ki je deljena in Korejci živijo v negotovosti, kaj bo prišlo. Vsi vedo, da do združitve pride, pa zopet ali mirnim potom, ali z orožjem v rokah.

Miru nima Indokina v južni Aziji. Položaj je podoben, če ne popolnoma enak Koreji.

Na Srednjem vzhodu donijo naravnost bojovite besede. Gre za sovražnost med Arabci in Judi v Izraelu.

V južni Ameriki je vedno nekaj novega. Revolucije so na dnevnem redu. Zadnja je bila v Argentini. Dodajmo, da gre za vročokrvno latinsko raso, pa na drugi strani za kratkotrajnost teh revolucij, pa bomo najbrže priznali, da v bistvu tudi ti ljudje želijo samo mir.

Privatno, kakor tudi v življenju narodov in držav, je pot do pravega miru težka. Vprašajmo se sami "v tihi kamrici svojega srca," kolikokrat bi bilo prišlo do sporov v ožji družbi, če bi eden ali drugi ne odnehal, odnehal pa je, ker je hotel imeti mir. Če pa vzamemo velike družbe kot so narodi in države, je v sožitju in na poti do pravega skupnega miru pot naravno še težja. Končno, tudi to bomo priznali, gre za človeka in njegovo kvaliteto, človek pa je končno nesamo produkt klime in soseščine, marveč v veliki, veliki meri tudi vzgoje.

Se nekaj splošnega lahko ugotovimo. Moderni človeški možgani so iznašli silno sredstvo, ki nosi ime atomske energije. Človek je razbil atom, kar se je zdelo do sedaj nemogoče. Posledice atomske energije, kako jo namreč uporabimo, so lahko strašne, so pa lahko tudi nadvse doberdelne. Če bomo atomsko energijo uporabili kot bojno orožje, bodo posledice strašne. Govorimo celo, da če bomo uporabili atomsko energijo na splošno kot orožje, bomo uničili našo kulturo in civilizacijo, pa bo nastopil čas, ko ne bo za slučaj vojne ne premaganca, ne zmagovalca. Ali si bomo upali poseči po tem orožju?

Tudi v zadnjih dveh velikih vojnah smo imeli na razpolago silno orožje, to so bili strupeni plini. Nihče si jih ni upal uporabiti. Nihče se ne bo upal uporabiti atomske energije? Toda nad japonska mesta Hirošima in Nagasaki so padale leta 1945 atomske bombe.

Pa če bi uporabili atomsko energijo samo v miroljubne namene? S tem slučajem smo se že bavili. Torej le vprašanje ali uporabimo to silo v prid miru, s tem pa do višjega splošnega blagostanja, ali pa v vojno, s tem pa v razdejanje. Ponavljajmo, kar smo že zapisali, da bo za en ali drugi slučaj izrekel svojo sodbo ČLOVEK. Človek pa je rojen, kakor je zapisal veliki ameriški sodnik Holmes, da dela, da vztraja na tem, da si zastavi gotov cilj, da ima neki ideal. Kakšno sodbo si bo napravil človek? Odvisno bo od tega, kako je vzgojen in kako gleda sam na sebe in na svet.

L. Č.

O potovanju po Sloveniji

EUCLID, Ohio—Na željo prijateljev in znancev, ki so čitali moj zadnji opis o potovanju v stari domovini, sem se namenil napisati še nekaj o dogodkih, ki smo jih doživeli. Potovali smo žena,

sin in jaz. Ze sredi julija meseca leta 1954 sem se ustavil pri priliki v pisarni Mr. August Kolandra, da napravi za nas rezervacije na ladji. Od tedaj pa do sredi januarja meseca t. l. nisem dobil nobenega glasu od njega. Tedaj pa mi sporoči, da se naj zglasim pri njemu, da bo uredil vse, kar je potrebno za potovanje. Takoj sem se mu prijavil. Preskrbel nam je prostor v prvem razredu na velikanskem parniku Queen Elizabeth od Cunard linije.

Predno je človek končno pripravljen, da odpotuje, je dosti dela, da se uredijo potrebne listine, ampak vredno je, kajti ni vsakemu dana prilika za tako potovanje. Parnik Queen Elizabeth, lahko rečem, je eden najboljših ter ga priporočam vsakemu, ki namerava iti v staro domovino na obisk. Priporočba je najboljše v vseh ozirih.

Po štirih dneh in pol vožnje po morju, pridemo v Cherbourg, Francijo. Tja prišedši, se nam približa štiri ali pet malih parnikov, na katere se premestimo in nas nato odpeljejo v pristanišče. Tam pregledajo naše listine in drugo, čaka pa tudi že vlak, ki nas pelje v Pariz. Do Pariza vozi vlak pet ur. S prvim vlakom se odpeljejo vsi potniki, ki potujejo v prvem razredu na ladji, z drugim vlakom pa potujejo tisti, ki so bili v drugem razredu, itd.

V Pariz smo dospeli okrog polnoči. Tam se nahaja več potniških zastopnikov in tolmačev, ki so radevolje na uslugo pri našetju taksija ali hotelske sobe. Nam je preskrbel sobo Mr. George Schnell, ki se je resno potrudil biti nam na uslugo, ter mu gre vse priznanje. Mr. Schnell je v službi French linije. Drugi dan je bil skoraj ves dan z nami in nam razkazoval zanimivosti mesta Pariz. Videli smo mnogo krasnih stvari. Mesto samo je zelo veliko in dobi se vse, kar si kdo požel, draginja pa je neverjetna. Kar si lahko kupite v Clevelandu za en dolar, plačate v Parizu tri dolarje. Naslednji večer nas je Mr. Schnell spremljal na Orient Express vlak, ki vozi v Trst in Ljubljano. Iz Pariza smo odpotovali ob osmih zvečer.

V Milan, Italijo smo dospeli prihodnje jutro. Tam smo si najeli avto Fiat izdelka, kakor smo se v naprej dogovorili z Avto-klubom v Clevelandu. Zelo sem namreč potovati skozi severno Italijo. V Milanu smo videli nekaj razvalin, ki so še posledice zadnje vojne. Ceste so vse tlakovane. Vozili smo se po Auto-stradi do mesta Brescia. Gledamo napise, pa kaj nam so pomagali, ko jih nismo razumeli! Ozirali smo se okrog, da bi koga vprašali po direkciyah. Res, težko je če je človek na tuji zemlji in ne pozna ali razume jezika. Vožnja bi bila mnogo bolj prijetna za nas, ko bi imeli s seboj tolmača.

V boljših restavracijah se dobijo strežniki, ki razumejo in govorijo angleščino, le da naročite hrano in dobite navodila za pot naprej skozi mesta Genova, Venecija, Padova. V Trst smo dospeli okrog sedmih zvečer. Potovali smo skozi vas Opčina naprej do Sežane, kjer smo opazili prve italijanske graničarje. Vzelo nam je kakih 20 minut vožnje, šli smo kaka dva bloka naprej, in že smo opazili slovenske graničarje. Šele ob desetih zvečer smo večerjali v restavraciji Jadran v Postojni. Noč je bila zelo temna. Prijazni ljudje so nam povedali po kateri poti pridemo skozi Martinjak do Rakeka, v Cerknico.

Bilo je okrog polnoči ko smo dospeli v Grahovo. Moji ženi je bila okolica že nekoliko znana, zato je kazala pot prav do kraja, kamor smo bili namenjeni. Ampak po sedemindvajsetih letih se mnogo spremeni. Nekaj hiš ni bilo več tam, zato smo morali nazaj. Poskusimo še enkrat. Bila je huda tema in dež je padal, in zopet nismo imeli sreče dobiti ljudi, katere smo iskali. Napotimo se na vas v bivšo Oblakovo gostilno, kjer vprašamo nekega Rožanca, ki nas je peljal tja, kjer smo bili že dvakrat, in pokliče tamkajšnje stanovalce.

Najprej je tolkel po vratih spredaj, nato pa zadaj. Slišal sem ko je vpil: "Amerikanci so prišli!" Takoj je bilo vse v lufti, še luči niso utegnili zažgati. Od veselja smo vsi jokali. Bil je pripravljen sprejem in potem ko smo se nekaj ur pogovarjali, so nam pripravili prenočišče.

Ko smo se drugi dan prebudili, smo se takoj podali na ogled vasi in hriba, ki ga nazivljajo Spička. S Spičke se vidi vas Zerovnica, Lipsenje in veliko Cerkniško jezero. Res je to krasen pogled.

JANKO N. ROGELJ:

ZDRUŽENJE BRATSKIH ORGANIZACIJ

(nadaljevanje)

Na konvenciji v Indianapolisu, Ind. je sprejeta nova resolucija, katere naroča glavni odbor, da v bodoče gleda na to in išče prilike in ugodnosti, kako bi bilo mogoče združiti raztresene ude slovenskega in podpornega in društvenega življenja v močno zvezo ali jednoto.

Na petnajsti redni konvenciji JSKJ v Clevelandu, Ohio, 1936 je tajnik združevalnega odbora poročal, da je konvencija Slovenske hrvatske zveze v Calumetu, Mich., na svoji konvenciji odglasovala s 17 glasovi, da prične pogajanja z JSKJ glede združitve. Do pogajanja ni nikoli prišlo, ker uradniki SHZ niso nikoli na to pristali. Pred isto konvencijo je poskušal glavni odbor, da bi pridobil SSPZ v Chicagu, da bi prišli do mogočih pogajanj. Končnega se ni nič storilo.

Na šestnajsti redni konvenciji v Waukeganu, Ill., je spet tajnik združevalnega odbora poročal, da je konvencija povedala delovanje združevalnih odborov in tudi povedal doživljanje na konvenciji SSPZ, kjer se je izvolil nov združevalni odbor SSPZ, ki sestavi novo združevalno pogodbo ter da isto na glasovanje SNPJ in JSKJ.

Na tej konvenciji je bila predložena nova pogodba, o kateri je konvencija glasovala. Nova vizorizirana pogodba ni bila sprejeta.

Na osemnajsti redni konvenciji se je poročalo, da je članstvo ABZ odglasovalo, da je pripravljeno združiti se z Zaprado slovensko zvezo, toda odglasovalo je tudi, da ostane glavni urad na Ely-u, in da se ne seli v Denver, Colo. S tem je ostalo združenje na mrtvi točki.

Vprašanje je danes pred nami, ali kdaj pride do združenja naših slovenskih bratskih podpornih organizacij v Ameriki. Preko štiridesetih let se že vrši to "združevanje," ki pa je še daleč od pravega narodnega in bratskega združenja. Kako daleč bi šlo združevanje? Ali bodo še vedno v napotje verski in politični privrasci, ali se lahko zgodijo, da naše posamezne organizacije poiščejo začetje pri ameriških bratskih organizacijah? Ali je mogoče, da se naše bratske organizacije poamerikanizirajo, kot so to napravile "slovenske banke in posojilnice," kjer ni več slovenskega razpoloženja in du-

govori angleško, nemško, francosko in italijansko. Tedaj ko smo se nahajali v hotelu Slon, so bili tam italijanski inženirji, ki so delali načrte za novo mejo med Jugoslavijo in Italijo.

Po mestu hodijo ljudje, vsem se mudi, nekateri bolj premožni se pa vozijo z bicikli. Amerikanci tam takoj spoznajo, ker do mašini so vsi enako oblečeni. Ne pozna se če je odvetnik ali sodnik, zdravnik ali tovarniški delavec. Stanovanjsko sobo se zelo težko dobi. Preje bi dobil delo v tovarni kakor pa stanovanje. Pred hotelom Slon srečam med 9. in 10. uro dopoldne vse Amerikance, ki so v Ljubljani. Tam smo se zmenili kam jo udarimo popoldne. Podali smo se proti Suhi Krajini, preko Škofljici, Višnji gori, Stični, proti Turjaku, Dobro polju, Strugi v Zvirce, kjer je bil moj oče doma. Zvirce in Hinje so zelo poškodovani, kakor je vsa krajina okoli Sodražice, Ribnice in Komarjeva, kakor tudi Novo mesto in Mokronog.

V Suhi Krajini ni obstanka. Je samo kamenje, njive izgledajo kakor kakšno zapuščenno pokopališče tukaj, in kmetje moka- ro obratir svoje pridelke okrog

ha, ampak samo dolar in napovedane obresti?

Je spet drugo vprašanje. Ali nameni, za kar so bile naše podporne organizacije ustanovljene, takorekoč doživljajo svoj konec, ko odumirajo ustanovitelji in stari člani? Ali smo pravilno premostili in zvarili staro in mlado generacijo, da smo vsi za enega, eden za vse? Ali priznamo, da bomo naselenci v prihodnjih petih, desetih ali petnajstih letih dokončali pot našega življenja, a ostali bodo le naši potomci, če ne bodo prej pobrali iz naših blagajin gotovinske vrednosti (Cash Surrender Value)? Ali priznamo, da smo dosegli vrhove, in da tudi "s kupovanjem" novih članov ne moremo kriti izgube, ki jo tako redno povzroča smrt, črtanje in izplačevanje gotovinske vrednosti? Ali nam je še mogoče tekmovali s starimi življenjskimi zavarovalnicami v Ameriki? Ali ima nekakšna čudodelna beseda bratstvo še tako moč, kot jo je imela takrat, ko so naše organizacije vpisovale svoje člane samo za dosmrtno zavarovanje, ko je član bil do smrti pri organizaciji? Ali ne trpimo na posledicah 20-letnega zavarovanja, ko iščemo samo brate in sestre za dvajset let? Ali smo pripravljeno takoj preurediti način pridobivanja novih članov, ali bomo še gledali naše društvene tajnike, da zapisujejo nove člane? Ali smo pripravljeno pogledati v naše glavne odbore, kjer je že toliko suhih vej, trudapolnih ali utrudljivih mož, ki nočejo v pokoj... Ali nas že tepejo besede naših voditeljev, hočejo po svoje voditi naše organizacije s ponavljanjem besed, katere pišejo velikani ameriških mogočnih podjetij, a v pogovoru so nas že prepričali, da je bratstvo prazna fraza? Kaj lahko še pričakujemo; kaj novega in zdravega nam morejo dati naše prihodnje konvencije? Ali tu vlada še volja članstva, ali samo to, kar glavni odbori dopuste, da članstvo ve o sklepih konvencije. Toliko je vprašanj, da ne vem, če nam bo mogoče na vsa ta vprašanja odgovoriti pred našo smrtjo.

Zato preidimo na drugo polje ter pogledajmo, kaj še imamo in kakšne možnosti so, da bi pričeli kako združevanje. Pogledajmo, kdo je še "močan" in kdo je že slab, da bi mu priporočili združenje ali spojitve. Mislim, da bo v poštev prišlo samo šest naših obstoječih bratskih organizacij.

ter pogledajmo, kaj še imamo in kakšne možnosti so, da bi pričeli kako združevanje. Pogledajmo, kdo je še "močan" in kdo je že slab, da bi mu priporočili združenje ali spojitve. Mislim, da bo v poštev prišlo samo šest naših obstoječih bratskih organizacij.

ter pogledajmo, kaj še imamo in kakšne možnosti so, da bi pričeli kako združevanje. Pogledajmo, kdo je še "močan" in kdo je že slab, da bi mu priporočili združenje ali spojitve. Mislim, da bo v poštev prišlo samo šest naših obstoječih bratskih organizacij.

In te so:

Kranjsko-slovenska katoliška jednota, ustanovljena 2. aprila 1894., Ameriška bratska zveza, ustanovljena 18. julija 1898., Slovenska narodna podporna jednota, ustanovljena 9. aprila 1904., Zaprado slovanska zveza, ustanovljena 5. julija 1905., Slovenska dobrodelna zveza, ustanovljena 19. novembra 1910., in Jugoslovanska podporna zveza "Sloga," ustanovljena 15. marca 1915.

V statistiki, katero je priobčil The Fraternal Monitor, v posebni knjižici leta 1938, so navedene slovenske organizacije imele 1. januarja 1938 skupno 126,682 članov in članic. Takrat je obstajala še Slovenska svobodnomiselna podporna zveza, katere je imela 9,344 članov. Vseh sedem slovenskih organizacij je imelo skupno 136,026 članov.

V razdobju 17 let, to je od 1. januarja 1938 pa do 1. januarja 1955 je šest slovenskih bratskih organizacij v Ameriki napredovalo za 58,694 članov in članic. V omenjenem napredku je članstvo SSPZ, ki se je pridružilo SNPJ leta 1941, za kar je bil resničen napredek samo 49,350 članov.

Dne 1. januarja 1954 so omenjene slovenske organizacije imele skupnega članstva 183,535, to je izdanih certifikatov, članov je malo manj. Dne 1. januarja 1955 so iste organizacije imele izdanih certifikatov v številu 185,376, kar znači da so v enem letu napredovale za 1841 članov. Največji napredek je imela Zaprado slovanska zveza, ki je izdala 760 novih certifikatov. To je slovenska bratska organizacija v Denverju, Colorado, ki je v sedemnajstih letih napredovala za šest tisoč članov in šteje danes okoli deset tisoč članov.

Leta 1938 je imelo sedem slovenskih organizacij skupno 1317 društev, leta 1955 pa je imelo šest slovenskih podpornih organizacij skupno 1023 društev. (Slovenska svobodnomiselna podporna zveza z okoli 200 društvi se je spojila (snpj). Statistika kaže, da smo v sedemnajstih letih izgubili 294 društev. Največjo izgubo je utrpela SNPJ, ko je SDZ obdržala isto število do 1955.

Premoženje šestih slovenskih organizacij je bilo dne 1. januarja 1955 sledeče: \$40,636,107.76.

V zadnjih sedemnajstih letih ni bilo krize v Ameriki. Tu so imele naše organizacije dosti (Dalje na 3. strani)

drugi. Potem ko smo peli skupaj, so me začeli spraševati od kje sem jaz doma. Pa kaj sem hotel drugega povedati kot resnico, da sem doma iz Euclida. Eden navzočih je takoj sklenil, da je Euclid na Stajerskem, drugi pa, da je doli pod Reko, šele ko je prišel g. Švajgelj smo postavili Euclid nazaj v Ohio v Ameriki. On se je namreč spomnil svojega prijatelja Frank Čšana, ki je doma v Euclidu, ter je tudi naročil zanj pozdrave.

Od tu se podamo nazaj proti Ljubljani. Spotoma se ustavimo pri moji teti. Zvedeli smo, da so bili že v strahu, da se je nam kaj slabega pripetilo. Tete so nas povsod iskale, še celo v Grahovu so bili potem v skrbeh radi nas, zato smo jo še isti večer ubrali nazaj na Grahovo. Čez nekaj dni smo šli zopet v Ljubljano, iz Ljubljane do Jesenic v Kranju. Ustavili smo se v hotelu Europa, kjer imajo vse, kar kdo hoče za jesti in piti in tudi ples.

Kranj je lepo mesto, tudi industrija tam dobro uspeva. Najprvo smo se ustavili na Brezju, kjer smo si ogledali božjo pot. Pogledali smo v cerkev, v kateri je bilo mnogo bergelj, palic za (Dalje na 3. strani)

O POTOVANJU PO SLOVENIJI

(Nadaljevanje s 2. strani)

Od tu smo jo ubrali proti Reki in Opatiji pri Jadranskem morju. Kakor v Miami Beach, v Floridi, je tukaj vse zeleno, krasne palme rastejo visoko v nebo, letovišče je krasno, kopanje v morju, hoteli so prvovrstni in turistov je dosti. Tu se lahko kupi vse sorte darila in spominke. Nekaj smo jih tudi s seboj prinesli. Seveda, kadar je prijetno, čas kar beži in hitro mine. Tudi nam se je zdelo, da je našega izleta po Sloveniji prehitro konec, a morali smo nazaj v Suho Krajino, Gorenjsko, Ljubljano in Notranjsko, kjer smo šli po slovo.

V Črni vasi so nam priredili lep poslovniki večer, in sicer v isti hiši, v kateri je bila rojena moja pokojna mati. Res mi je bilo hudo, da ji ni bilo usojeno biti navzoča. V tolažbo sem gledal teto Ano, ki ji je precej podobna. Prihodnji dan smo imeli poslovilnico v Grahovem na domu moje žene. Tudi tam smo se zabavali kar celo noč. Vsa hiša in vrt je bil poln ljudi. Prepeli smo vse pesmi. Kdor pozna Grahovnik, ve, da je vedno veselo če je on zraven. Nikomur se ni mudilo domov in tako so se nekateri morali podati kar na delo na njive ko je nastal dan, a mi smo pa legli k počitku. Par dni smo se vrtili okrog doma, nato pa smo jo ubrali proti Trstu, kjer se s hriba vidi celo mesto. Hiše in ceste se vijejo gori v hribe. Večinoma so tam hiše za več stanovanj ter so po pet in šest nadstropij visoka poslopja, ker primanjkuje prostora. Tudi podirajo in nanovo zidajo, ceste širijo, da bodo obnovili promet in lukso. Okrog smo se vozili dva dni, videli smo več kot 40 tisoč beguncev, ki so zaprti za žično ograjo. Ne morejo iti niti na delo, ker jih tamkajšnje prebivalstvo ne mara. Pravijo, da jim Amerika pomaga z živežem. Seveda, vsi pa želijo, da bi prišli v Ameriko. Povečini so dobri in niso ničesar zakrivali, ter bi rad komu pomagal priti sem. Nekateri so pa sami krivi svojega položaja, ker so zakrivali zločine in razdejanja, katera smo na svojih potovanjih po Sloveniji videli. Žalostno pri tem je, da morajo z njimi vred trpeti tudi nedolžni.

Seveda, je tudi mnogo drugih zanimivih krajev in stvari, le žal, da ni časa vsega opisati. Kar se Gorenjske tiče, rečem le toliko, da ni ga izleta, če si ne ogledate lepe Gorenjske.

Šli smo dalje proti Postojni, da si ogledamo znamenito Postojnsko jamo in Predjamski grad. Tudi o tem bi se dalo napisati cele knjige. Je vredno vsega, da si jo ogledate, ker tako kjer na svetu. Vsaj jaz še nisem slišal niti ne bral, da bi kje bila.

Iz Postojne gremo proti Nalosu v Ajdovščino, Vipavo, Novo Gorico, kjer so ravnokar dozorevale fige. Mm, ali so bile dobre! Videli smo lepo grozde ob hribih, vse je bilo lepo obdelano na roko, koruza je bila velika. Isti dan se je utrgal oblak, in nevihta je napravila dosti škoda na sadju in na poljskih pridelkih. Grabnji in ceste so bile poplavljenе, da ni bilo moč iti skozi in smo morali tu ostati.

Naši stari Euclidčani se bodo gotovo spominjali Franka Reja, ki je svoječasno živel na Ivan Ave., kjer sedaj živi Anton Pušnar. Z mladim Frankom sva hodila skupaj v šolo. Ko mu je bilo 12 let, so se njegovi starši podali z družino v staro domovino. Obiskal sem Franka in sem se malo čudil, da še vedno govori nekaj angleščine. Starši so mu pomrli, brat Janez je bil ubit pri partizanih. Kot je pravil, jih je bilo pri partizanih največ iz Vipave, Gorice, Trsta in Krasa. Oni so vedeli kaj je fašizem. Amerika ima še danes tam vojaške, ker je fašizem še sedaj precej živ v Italiji.

CHICAGO, ILL.
FOR BEST
RESULTS IN
ADVERTISING
CALL
DEarborn 2-3179

DOMESTIC HELP

WOMAN to take care of a small child and light housework. Room, board and reasonable salary.
BEverly 8-9713

GENERAL HOUSEWORK
and assist with children in country home for woman or couple; child acceptable;
2 rooms, private bath plus salary.
Call collect.
Mrs. Don Maxon
MErcury 9-7449

V blag spomin

druge obletnice smrti
soproga in očeta

JACOB PLEMEL

ki je za vedno zatisnil svoje
mile oči dne 22. dec. 1953.

Dve leti Te hladna zemlja že
krije,
v tih gomili pokojno zdaj spiš,
decembersko sonce obeva grob,
v duhu pa vedno med nami živíš.

Zalujoča soproga
KATIE PLEMEL
in otroci

Cleveland, Ohio,
dne 22. decembra 1955.

ZDRUŽENJE BRATSKIH ORGANIZACIJ

(Nadaljevanje s 2. strani)

Prilike, da pridobijo kaj več novega članstva. Denarja ni manjkalo. Novih naseljencev ni bilo, da bi jih pridobivali stari člani v slovenskem jeziku, mladina je le tu in tam pokazala, da je pridobila napredek v članstvu. ABZ je dosegla vrhunec v letu 1949, SNPJ v letu 1951, obe se sedaj trudite, da bi obdržale to, kar imate, pa je tako težko mašiti vse vrzeli in luknje. KSKJ si je nekoliko opomogla z novimi naseljenci, njene številke kažejo, da je od 1947 do 1955 napredovala vsako leto za tisoč članov. SDZ v Clevelandu je pokazala zelo mali napredek leta 1954, čeprav je to slovenska metropola, ko je 56 društev pridobilo 170 članov.

V letu 1954 je 1023 obstoječih slovenskih društev v Ameriki, ki pripadajo k omenjenim šestim bratskim organizacijam pridobilo 1841 članov, z drugimi besedami povedano: Manjkalo je še 205 članov, da bi lahko rekli, da je vsako društvo napredovalo za dva člana v rečnem letu. To je prava slika, ob kateri se lahko ustavimo in premišljujemo. Ob takem premišljevanju mi spet pridejo na misel besede Bogomile, ki je rekla: "Ne združuj, ločitve zdaj so časi!" Prav res je tako za stare naseljence, ki se zadnja leta vidno družijo na pokopališču, ko se ločijo od nas živih. Kar čitajte mesečna poročila o umrlih, črtanih, odstopilih članih in o onih mladih članih, ki pobirajo iz naših jednot in zvez gotovinsko vrednost. Eno tako mesečno poročilo je kazalo, da sta umrla po dva člana na dan, po trije so bili črtani ali so odstopili, in vsak drug dan je nekdo vzel svoj rezervno iz smrtninskega sklada. To se pravi, da je bilo treba vsak drug dan nadomestiti 11 novih članov, ako se hoče obdržati samo stalno doseženo število skupnega članstva.

Ko sem 1915 pristopil k SNPJ, je jednota štela 14.777 članov. Kako levo je rasla tja do 1930, ko je že štela 63.448 članov in članic. Prišla je kriza v deželo in leta 1933 je bilo pri SNPJ še 46.496 članov, skoro 17 tisoč

članov ni moglo več plačevati svojih asesmentov. Potem je organizacija pričela spet rasti in z združitvijo SSPZ je v letu 1942 štela spet 64.825 članov, v letu 1951 pa je dosegla višek, 75.591 članov in članic, oziroma članskih certifikatov, kot to poroča statistika bratskih organizacij za leto 1955, katero je uredil A. S. Hamilton, tajnik in upravnik lista The Fraternal Monitor v Rochester, N. Y.

Pri Ameriški bratski zvezi smo bili že tako blizu trideset tisoč članov in članic, pa se zadnjih sedem let trudimo, kako bi dosegli to številko, toda ne gre, pa ne gre.

Prišli smo na razpotje na polju fraternalističnega uresničevanja med nami Slovenci v Ameriki, kjer bo treba napraviti obračun ter pregledati naše sedanjosti stališče in ozirom na bodočnost. Vprašanje je danes, če je še nujna takojšnja združitev in če bi ista ohranila slovenski značaj v organizaciji. Obstojta glavni odbor, ki prav nič resno ne misli, da je sploh kje kaka potreba, dabi se združili, ker so še močni in močno blagajno imajo. Imamo drugi glavni odbor, ki je amerikaniziral slovensko organizacijo po načrtu, katerega so zavzele "slovenske banke in posojilnice," ki več ne prosijo in oglašajo, da naj Slovenci vlagajo svoje prihranke. Morda je to njih pametna rešitev, da organizacija postane ameriška podpora organizacija. Morda. Pa imamo že precej ameriških bratskih organizacij, ki imajo prav take probleme z mladino, kakor jih imajo naše slovenske organizacije. Ne smemo pozabiti, da so bile vse bratske podporne organizacije plod težkih delavskih razmer v Ameriki, v katere so zabredle tudi skupine naseljencev, ki so bili dolgo časa navezani na svojo lastno samopomoč. Lahko rečemo, da so poiskali ta izhod med prvimi Slovani, ki so se naselili v Ameriki. Prva "čehoslovaška zveza" je bila ustanovljena leta 1854, na dan 4. marca, prva podpora bratska organizacija, ki ima danes 315 društev, ki poslujejo v 19 državah ter ima okoli 47 tisoč izdanih certifikatov, in

okoli 13 milijonov premoženja. Danes so drugačne razmere, ameriška mladina nima tistih skrbi, kot smo jih imeli naseljenci.

Združitev med nami bi bila priporočljiva že iz razloga, da bi zmanjšali društvene in upravne stroške ter odpravili bi eno oviro, da ne bi med seboj tekmovali in jemali člane drug drugemu. Z združitvijo bi združili tudi našo ameriško slovensko mladino, ki bi lažje vodila eno močno organizacijo kot šest organizacij. Naše mladine še nikoli nismo združili, ker jim nikoli nismo prodali bratsko zavarovanje brez tega ali onega priveska.

Prav lahko rečemo, da smo pričeli združevati naše bratske organizacije pred 45 leti. Imeli smo najprvo društva. Prvo je bilo menda ustanovljeno na Calumetu, Mich. Imeli smo prvo centralno podporno organizacijo že v letu 1894. Že tam so nastali nemiri, ki so odcepili dvojne društve. Imeli smo drugo organizacijo, ki se ni prav nič naučila v sporu s prvo, da je dala povod za novo organizacijo 1904, in tudi v tej organizaciji ni bilo "bratstva," da je nastala četrta skupina, tako peta, šesta, itd. Rekel bi, da tam kjer so učili največ bratstva, v naših bratskih organizacijah, tam je bilo največ se-

bičnosti in zlomernih načrtov, ki so nas cepili zadnjih 50 ali 60 let.

Po tolikih letih bi res lahko prišli k pameti ter rekli, da se združimo že zaradi otrok, da bodo imeli eno organizacijo. Vse one, ki nas motijo, da ta ali oni glavni odbornik preda svojo organizacijo tej ali drugi organizaciji, bi jih morali ustaviti ter jim reči, da naj se brigajo za sebe in svojo obrt ali trgovino.

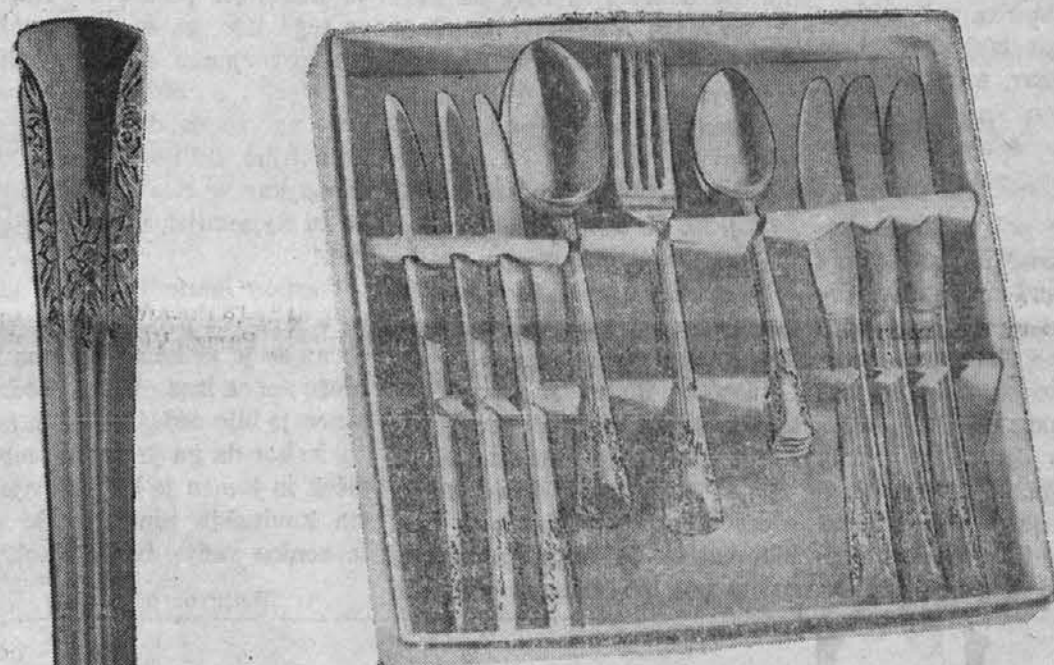
Skušal sem v tem spisu pokazati, kaj se je pisalo in govorilo o združenju pred štiridesetimi leti, skušal sem prikazati nenejnost naših konvencij, skušal navesti tudi zapiske in dejanja, da smo imeli ljudi, ki so hoteli imeti naše podporne organizacije brez verskih in političnih priveskov. je nujna.

Vsem članom
Slovenske moške zveze
kot tudi
vsem prijateljem in znancem
želim prav
vesele božične praznike
ter veselja-polno in
uspešno novo leto!
TONY KRAMEL,
tajnik podr. št. 5 S.M.Z.

MI DAJEMO IN IZMENJAVAMO EAGLE ZNAMKE

THE MAY CO.'S BASEMENT

Nakup zadnje prodaje izdelovalca!

9.50 vrednost 24 KOMADOV

STAINLESS Bouquet Pattern

Namizni pribor

- 6 čajnih žlic
- 6 vilic
- 6 namiznih žlic
- 6 nožev (v enem kosu)

Namizni pribor iz finega importiranega nezarjavljivega jekla, ki je dobrodošel v vsaki družini. Rabi zelo malo čiščenja, da se vedno lepo svetli. Jamčen, da ne zarjavi, in ne izgubi bleska ali pokvari pri vsakdanji rabi. Zelo primerno darilo.

3 99
set
24-komadov

Aktualno 12.95 Otroški

PORTABLE Električni

RECORD PLAYER

z 22 pevkimi in 8
Little Golden ploščami

9.95

Ta fini električni stroj za igranje plošč, kateri je odobren po Underwriter laboratoriju, je poln z zavojčkom 10 igel, v ličnem zabojčku sive barve z ročajem v plavi ali rdeči barvi.

Pošina in telefonska naročila sprejeta—
Pokličite CHerry 1-3000
The May Co.'s Basement oddelek z potrebščinami

EUCLID POULTRY

449 EAST 185th ST. KE 1-8187 Jerry Petkovšek, lastnik
Vsakodnevna perutnina in sveže prvovrstna jajca. Sprete
mamno naravnih za perutnino za vsa vrste bankete in veselice. Išč
NEKAJ POSREBEGA: Prodajamo kokoši tudi zvezano na kose
ter si lahko nabavite samo ene kose, ki vam najbolj ustajajo

Zahvala

V žalosti naznanjamo, da je umrl naš ljubljani
sin in brat

MILAN C. JENKO

Zatislil je svoje mile oči dne 25. novembra 1955.

Pogreb se je vršil dne 30. novembra v Las Vegas,
Nevada.

Tem potom se želimo iskreno zahvaliti vsem, ki so
položili tako krasne vence cvetja k njegovi krsti, vsem, ki
so nam osebno ali pismeno izrazili sožalje. Ponovna hvala
vsem za vse.

Zalujoči:
Mati, oče in sestra

Cleveland, Ohio, dne 22. decembra 1955.

AUGUST CESAREC:

HOBOTNICA

I
Gospod Šmuc, direktor in največji delničar banke za pospeševanje . . . no, naravno, v prvi vrsti za pospeševanje večjih dividend . . . je pogreznil svojo okroglo, žogasto glavo v rdečo-kožnate plasti šala, s katerim je bila njegova glava na vratu in na tilniku obdana kot z vencem rdečih, pravkar kuhanih klobas. Zavil se je v usnjeni naslanjač pred pisalno mizo v svoji direktorski sobi, grizel z zlatim umetnim zobovjem na pol dogorelo, ugaslo havanko in se s svojimi malimi, kovinsko lesketajočimi se očesci, ki so tonila v ogromnih, rdečih licah kakor dva gumba v blazini, smehljaj tako blaženo in zadovoljno, kakor se ni morda niti nocoj ponoči v baru, kjer se je zvijala in plesala tik pred njim neka majhna beštija—plesalka, v svojem rdečem kostimu podobna majhnemu rdečemu hudičku in mu za steklenico šampanjca dala pred vsemi gosti poljub . . .

Vendar sedaj ni bila pred njim plesalka z belimi, mehki mi okroglinami svojih udov v prozorni rdeči svili. Na mizi pred njim, pravzaprav med njegovimi debelimi prsti je bilo res nekaj prav tako rdečega in pod tem rdečim belo, toda bilo je prav majhno, ploščato, na štiri ogle. Bila je hranilna knjižica v rdečih platnicah, ki jo je bil pravkar kupil za pol vrednosti od njenega lastnika, ki je potreboval denar, a ga ni mogel na to hranilno knjižico zaradi velike bančne krize dobiti pri svoji banki.

Hahaha, za pol cene! In katera je po vrsti? Ena, dve . . . —je štel gospod Šmuc na prste . . . že deseta! No, in kaj! Tudi za njega je to riziko, če izgubi denar vrednost, tako je vsaj rekel prodajalcu knjižice. Drugače pa? No da, to bo vedel samo še kolega iz prodajalčeve banke, s katerim se je že o vsem dogovoril in ki bo dvignil s kupljeno hranilno knjižico vseeno

ves denar in bo tisti dobiček delil na pol z gospodom Šmucem samim! Pet in dvajset od sto takoj čistih, hahaha; riziko res ni hudo velik in gospod Šmuc ima vzrok, da se smehlja blaženo in zadovoljno, pravzaprav s smehom, kot bi se morala smejati hobotnica, kadar se ovije okrog svoje ujete žrtve, razigrana v svoji sili.

Toda že čez trenutek se je skoraj pravilni krog obraza gospoda Šmuc nategnil v elipso in se pobesil kakor meh krvi. Iz krojaškega salona ga je poklicala po telefonu edinka Lilči. Nameravala se je v kratkem omočiti, partija je bila krasna in pravkar si je bila izbrala salonu poročno obleko, izbrala tako, da se je prav zaradi tega spremenil obraz gospoda Šmuc.

"Toda Lilči . . ." je odgovarjal hčeri s takim basom, da so najnižji tresljaji tega glasu, in še hripavega od prepitih noči, zveneli po vsej sobi. "Mislim, da je to le preveč, trideset tisoč! . . . Da, da, res, bruseljske čipke, zapponka z briljantom, to bi ti čudovito pristajalo . . . Toda Mautnerja Marta je porabila za poročno obleko samo pol te vsote, pa je vendarle bila prav čedna! Hm, ali bi ne šlo ceneje? Ne? No, ne boji huda, Lilči, premislil se bom še, in če mora biti . . . hm, pa dobro . . . Kaj, še kaj? Pri mizarju Vikiču si bila? Si zadovoljna s pohištvom? Da, res, dober mojster je . . . Toda, kako si rekla? Še vedno ni končal s pohištvom? Pa . . . pa saj sem mu dal že toliko predjuma! No čakaj, jih bo že še slišal . . . Da, da, ne skrbi! Kar se pa obleke tiči, le izberi, pa nekaj, kar bo zares lepo . . . No, servus, servus, Lilči!"

Gospod Šmuc si je prišel ugaslo havanko, rdeči krog, spet krog njegovega obraza, se je izgubil v valovih dima kakor rdeča železniška plošča v pari lokomotive. Misli pa so mu šle ravno pot, po globoko vrezanih

tračnicah razuma, s katerim si je navadno pomagal, kadar je moral nadomestiti zgubo na tej strani z dobičkom drugod.

Trideset tisoč za hčerino poročno obleko pomeni, da je takoj izgubil, kar je bil komaj dobil s kupljeno hranilno knjižico! Skoraj ravno toliko! Jasno je, da se ne more Lilči kar tako močiti, minili so tisti časi, ko se je bil oženil on sam s svojo Rozo v podeželski očetovi hiši, ki je še vsa smrdela po starem železu, cunjah in kosteh. Toda Lilči ima toliko prijateljic in se mora pred njimi pokazati, ker gledajo nekateri, tudi tista Marta, Marta plemenita Mautner, nanjo neka-ko zviška . . . Dobro, trideset tisoč sedaj za poročno obleko, potem še prav toliko za pohištvo, in kje je še vse ostalo! Hm, to bi moral z nečim nadomestiti, a kako naj drugače, kakor da privije enega izmed tolikih dolžnikov . . . in med njimi bo še najbolje tistega mizarja, ki je res dobil pri njem že toliko predjuma in posojil, pohištva pa nikakor ne dokonča! Hišo ima. Da bi jo rešil pred dražbo, bo že kje izkopal denar, če ga pa ne dobi (le kako bi se mu to danes posrečilo), ali bi bilo slabo, če bi kupil na dražbi hišo gospod Šmuc sam in jo potem še bolj prodal naprej? Samo . . . No kaj, samo? Če mu mizar v tem primeru ne bo dokončal pohištva? Kar se pa tega tiče, ga že ima v rokah z dogovorjenim penalom! Sicer pa, sicer . . . človek je pravzaprav naiven, že do danes se mu je z njim toliko posrečilo, posebno kar se tiče obresti, odpor bo tu najmanjši, uspeh zagotovljen!

Gospod Šmuc je odložil cigaro v kositrni pepelnik in njegov obraz se je prikazal iz dima kot rdeče sonca izza oblaka. Toda to sonce je bilo sedaj težko in temno, kakor da ga je prekril mrak, težek in temen je bil lesk njegovih kovinskih zenic. Če bi bile te zenice večje, bi bile kot ko-

(Dalje na 5. strani)

RADODARNI AMERIKANCI

Unija tekstilne stroke v New Yorku je ponudila Judom v Izraelu \$1,100,000; s to vsoto naj bi Judje gradili bolnice, vsota pa bi se izplačala v štirih letih.

Visoka šola v Omahi je dobila od domačega hotelirja Eugene Eppley dario \$850,000. S to vsoto bo visoka šola spopolnila svojo knjižnico.

Chevrolet—Ford

Med družbama Chevrolet Motors in Fordom je šla v letošnjem letu huda tekma kdo bo prodal več avtomobilov lastnega izdelka. Družba Chevrolet je nadkrčila Forda. V letu 1955, tako javlja Chevrolet iz Detroita, bo prodanih 2,000,000 avtomobilov te družbe. Do konca meseca oktobra je bilo prodanih osebnih avtomobilov družbe Chevrolet 1,359,071 in 266,729 tovornih avtomobilov; Fordovih osebnih avtomobilov v istem času 1,299,641, tovornih pa 246,346.

Nemški "ljudski avtomobil"

ZAVAROVALNINA
na HISO BIZNES - AVTO - ZIVLJENJE
Pomnite, da kakršnokoli zavarovalnico vi potrebujete, vam jo lahko preskrbi
DANIEL STAKICH
815 EAST 185th STREET
poleg
St. Clair Savings & Loan Co.
tel. KE 1-1934

—Volkswagen, se udeležuje tako v Evropi, kakor na mednarodnem trgu. Gre končno za veliko avtomobilsko družbo, vsaj za Evropo. Družba Volkswagen Co. javlja, da bo napravila prihodnje leto 400,000 novih avtomobilov, ali 100,000 več, kakor v letu 1955. Od leta 1945 dalje, torej po končani drugi vojni, je njena produkcija že preseгла en milijon avtomobilov. To je za Zapadno Nemčijo veliko! Več kakor 40 odstotkov teh avtomobilov se proda izven Nemčije na zunanjem trgu.

POSEBNA RADIJSKA ODDAJA:

Na sveti večer dne 24. decembra bo posebna radijska oddaja v slovenščini na postaji WERE v Clevelandu od 9. - 9.30.

Ne zamudite te prilike!
Sponzor za to oddajo je

BLED TRAVEL SERVICE
6113 ST. CLAIR AVENUE

KDO JE PRAVI AMERIKANEC

Zvezna ustava predpisuje, da more postati ameriški predsednik samo tisti, ki je kot ameriški državljan že rojen. Med bodočimi predsedniškimi kandidati se imenujejo tudi governor Christian Herter iz Massachusettsa, Herbert Hoover mlajši, ki je podtajnik v državnem tajništvu v Washingtonu, in sin pokojnega predsednika Roosevelta Franklin Delano Roosevelt mlajši. Christian Herter je bilo rojen

v Franciji, Herbert Hoover mlajši v Angliji in Franklin Roosevelt mlajši v Kanadi.

Ko se je sprožilo to politično vprašanje, so prišli do zanimive ugotovitve, da je namreč od 200 Amerikancev eden, ki je rojen od ameriških strašev in državljanov, toda izven Amerike.

FARME BREZ KONJEV

Še eno statistiko objavlja tajništvo za kmetijstvo v Washingtonu: da so ameriške farme praktično brez konj in da njihovo bišve delo opravlja stroj.

OSKRBNIKA

SE IŠČE

SLOVENSKI DOM na 15810 Holmes Ave.

išče oskrbnika (Janitor)

STAREJŠA ZAKONCA ALI VEČJA DRUŽINA DOBRODOŠLA.
PLAČA PO DOGOVORU IN STANOVANJE.

KATEREGA ZANIMA NAJ SE ZGLASI PRI TAJNIKU.

FRANK WALTER, tajnik.

Vesele in blagoslovljene božične praznike in srečno novo leto vsem odjemalcem, prijateljem in znancem želi najstarejša slovenska trgovina s pohištvom na St. Clair Ave.

OBLAK FURNITURE CO.

LOUIS, JENNIE in VICTOR OBLAK ter osebje.

6612 ST. CLAIR AVE.

HEnderson 1-2978

Meet "Mrs. Half-Million"

Mrs. Norman C. Graham iz Saybrook je 500.000. odjemalka Illuminating Company

Ko je Mrs. Norman C. Graham iz Saybrook Township, Ashtabula okraja, uredila za električno poslugi na njenem novem domu, je postala 500.000. odjemalka!

Mr. in Mrs. Graham in njuna dva otroka simbolizirajo povečanje poslugi The Illuminating Company prebivalcem v severovzhodnem Ohio. Pred petinsedemdesetimi leti smo začeli nuditi električno poslugi manj kot 50 odjemalcem v clevelandskem downtownu. Od tedaj, gremo korakoma s hitrim porastom "Najboljšega kraja v deželi." Danes, presegajo naši odjemalci pol-milijonsko število.

Spoznajte tudi naše 499.986. do 499.999. odjemalce!

 Mrs. Dolly (Carl E.) Schoeneman 514 Dover Rd., Bay Village 499,986th customer	 Mrs. Mary Ann (Louis) Krumwiede 20825 Lake Rd., Bay Village 499,987th customer	 Mrs. Henrietta (Edward) Kold Mentor Motel 499,988th customer	 Mrs. Betty (Max) Moser 834 E. 215th St., Euclid 499,989th customer	 Mrs. Mary (Michael) Russo 19617 Cedar Ave., Cleveland 499,990th customer	 Mrs. Frances (Kaslo) Beckman Morrison Ave., Geneva 499,991st customer	 Mrs. Dorothy (Edward) Herbert Centennial St., Avon 499,992nd customer
 Mrs. Eleanor (John) Patten 1849 W. 4th St., Cleveland 499,993rd customer	 Mrs. Norma (Lawrence) Krumwiede 20825 Lake Rd., Bay Village 499,994th customer	 Mrs. Loretta (Richard) Jones 11300 Thrush Ave., Cleveland 499,995th customer	 Mrs. Mary Louise (Vincent) Glibacke 19200 Abby Ave., Euclid 499,996th customer	 Mrs. Verloise Denmore 33 Union St., Madison 499,997th customer	 Mrs. Lilian (Harry D.) Morgan 13688 Superior Rd., Cleveland Heights 499,998th customer	 Mrs. Lucille (Raymond H.) Needham 10192 Chesterfield Dr., Parma Heights 499,999th customer

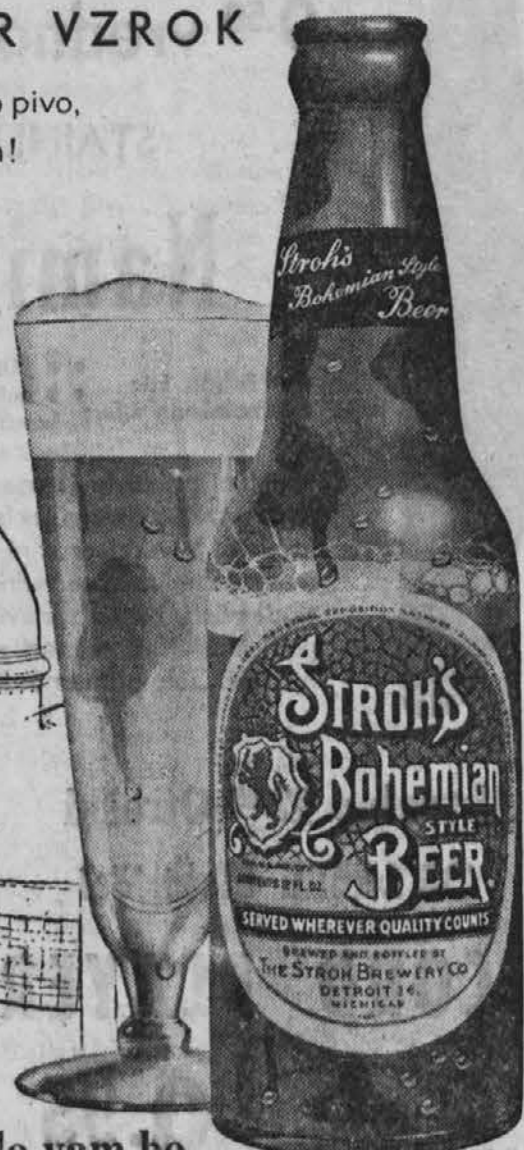
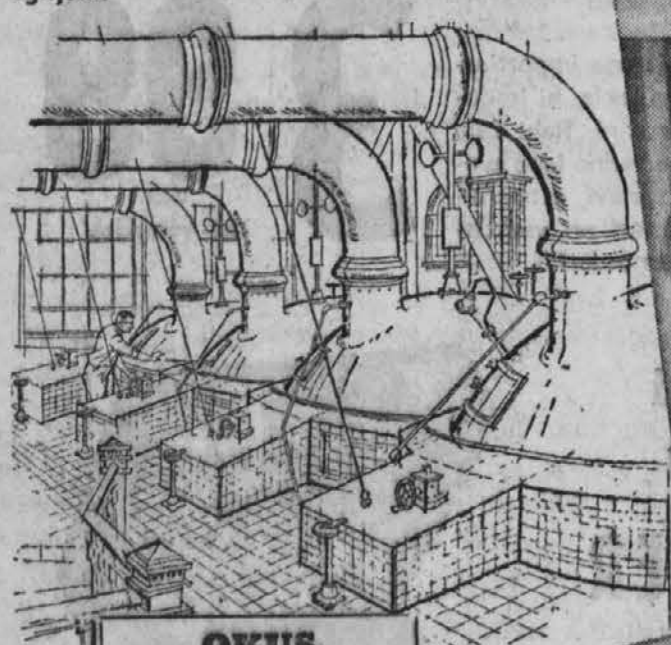
The Illuminating Company
ALWAYS AT YOUR SERVICE IN THE BEST LOCATION IN THE NATION

dober okus

ZA ZELO DOBER VZROK

Stroh's je edino ameriško pivo,
varjeno nad ognjem!

Ljudje vprašajo, "Zakaj ima Stroh's tako fin, odličen okus?" Odgovor je enostaven. Stroh's je edino ameriško pivo, varjeno naravnost nad ognjem . . . varjeno nad ognjem ob 2000°. Poskusite Stroh's danes in spoznali boste prijetno razliko piva varjenega nad ognjem.

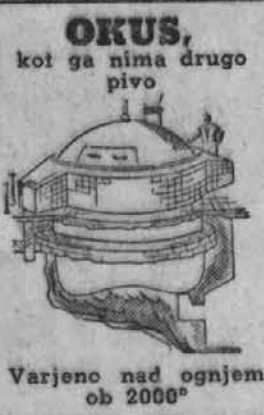

Ugajalo vam bo

Stroh's
je lahke še!

SEDAJ PO LOKALNIH CENAH

The Stroh Brewery Co., Detroit 26, Michigan

HOBOTNICA

(Nadaljevanje s 4. strani)

vinska kolesa lokomotive, ki s svojo ostrino in težo prinesejo smrt vsemu, kar pride pod nje. V naslanjač se je zavallala samo gora mesa in kljub njeni človeški podobi je žarelo iz nje nekaj pošastnega: kot lokomotiva, ki drvi skozi noč in s svojo rdečo svetilko na čelu spominja na kri, s katero lahko ta lokomotiva vsak trenutek brez najmanjšega sočutja pomaže prago pod seboj.

Čez tri dni se je oglašil v isti direktorski pisarni človek srednjih let, s čudovitim nasprotjem med telesno močjo, ki jo je kazal in zadrego, razburjenjem, ki se mu je izražalo na obrazu, na precej preprostem obrazu z navnim, dobrodušnim pogledom velikega otroka. V roki, lopati, s katero bi lahko pokrtil gotovo celo knjigo, je držal pismo in kazal gospodu Šmuc:

"Gospod direktor, včeraj sem to dobil in mislim . . . in mislim, da je pomota . . ."

Gospod Šmuc je snel očala, ki so mu bila zdržala na konec nosa, priprl oči in gledal obiskovalca samo skozi drobno rezo narbranih debelih vek:

"Kakšna pomota, kaj se je zgodilo, gospod Vikič? Ah, odpoved vašega posojila! Na žalost, proti moji najboljši volji se ni dalo drugače napraviti! Saj niste edini, posojilo smo morali odpovedati še desetim drugim dolžnikom! Banka je v krizi, kakor sploh vse banke, kar tako veste; nima denarja, moramo ga nekje najti! In prav kar se vas tiče, sem se v direkcijski upiral. Pa veste, da nisem tu sam, vse je bilo

zaman, gospodje so imeli večino . . ."

Človek, ki so ga klicali za gospoda Vikiča, da je vrtil pismo že z obema rokama, vrtele pa so se mu tudi misli v glavi, očitno se je komaj znašel:

"Pa . . . pa . . . gospod direktor, odpoved je na mesec dni, kje naj le dobim denar v tem času? Ostalo bi mi samo, da prodam hišo, ki je tako še nisem izplačal . . . In da ostanem z ženo in otroki brez strehe! Prosim vas, še prav posebno zato, ker ste mi takrat sami ponudili posojilo, in to še večje, kot sem ga vzel. Prosim vas . . . vživite se v moje razmere, doma imam pekel, žena ves dan joka in me zmerja, kakor da sem pri tem jaz kaj kriv . . ."

"Zakaj bi bili vi krivi?" je odprl veke gospod Šmuc, ki ga je pustil doslej govoriti, in ga celo nekam sočutno pogledal: "Gospod Vikič, res je, da sem vam nekdanji sam ponudil posojilo, ker vas poznam, da ste pošten človek. Toda poslej so se časi zelo spremenili, vi ste pameten človek, zato vam ni treba mnogo govoriti! Zato mi je še prav posebno hudo, da ne moremo umakniti odpovedi. Toda prosim vas, kaj je pravzaprav s pohištvom, ki ga že tako dolgo delate? Dal sem vam že toliko predujma . . ."

Mizar Vikič je potisnil pismo v široki žep jopiča, z drugo roko pa si je obrisal čelo: "Delam, kolikor morem, gospod direktor, saj veste, da tudi sam delam! Že zdavnaj bi bilo gotovo, pa mi že zopet manjka denarja za material! . . ."

Direktor Šmuc se je na videz

silno razburil: "Toda, človek, kam pa mečete toliko denarja? Razen predujma sem vam dal še toliko posojil . . ."

Mizar Vikič se je očitno nekoliko opogumil in ga prekinil: "Posojila! Saj veste, gospod direktor, da je šlo najmanj pol te posojil za obresti! In to je prav tisto . . . — zaradi česar imam doma z ženo take težave! V obračunu, ki ste ga z odpovedjo poslali, niso obresti nikjer izrecno imenovane! Kaže, da so vedene v rubriki 'izplačila,' toliko razumem, vendar . . ."

Tu je prekinil direktor Šmuc njega. Z naježenimi obrvmi, odločno: "Saj veste, da mnogih obresti niste sami plačali, temveč vam je banka enostavno povišala dolg, mi smo vam jih plačali. Kam naj pridejo torej drugim kot v rubriko 'izplačila?'"

"Pač, toda obresti bi vendarle morale biti zapisane posebej!" In žena pravi, da zato niso, ker ste v resnici zaračunali 32 namesto dogovorjenih 12 odstotkov! Razen tega pa se spominjate, da sem vam prinesel sem mecinice svojega odjemalca Šljiva-

riča, ki jih je ljivarič odkupil za znesek 7000 dinarjev, vi pa ste mi zapisali v dobro samo tri tisoč! Zaradi vsega tega, gospod direktor, če že drugače ne gre, vas prosim, da mi znižate dolg na dogovorjene obresti in mi priznate celo vsoto odkupljenih menic . . ."

Direktor Šmuc je vstal, kakor da hoče stoji močnejše poudariti svoje besede. Vtem pa je nekdo potrkal na vrata in v sobo je stopila majhna, zgrbljena figura z nagrbnjenim sivim obrazom, kakor da je vso prekrila pajčevina.

"Gospod direktor . . .", je prišel glas iz te pajčevine šele tedaj, ko jo je stresel direktor: je bas z vprašanjem, kaj želi: "Ravnokar mi je telefoniral naš pravni zastopnik, da mu je uspelo zapleniti vso zalogo makedonskih preprog našega dolžnika Omerdžića . . . In sedaj prosim, kaj naj pošljemo te preproge? Jih je menda sedem svežnjev . . ."

Temno rdečino direktorjevega obraza je preletel smehljaj, s

kakršnim bi se morala smejati hobotnica . . .

"Torej nam je navsezadnje le uspelo . . . da smo vsaj nekaj dobili od tega osla! Začasno spravite preproge v svoji sobi, dokler ne najdemo primerne kupke! Pa ste ravno prav prišli, Pintar! Imam z vami važen razgovor! Samo da še prej opravimo z gospodom Vikičem! Gospod Vikič," je stopil k njemu, "to je moj tajnik, saj ga poznate, in on je priča, da niste doslej nikdar ugovarjali, češ da so obresti kakor koli prevelike, temveč ste se mi še celo zahvaljevali, da vam grem toliko na roko! Če pa vam je banka plačala obresti, jih prav gotovo ni zaradi vaših lepih oči, ampak je morala zato nekaj dobiti! Tako povsod delajo, vprašajte gospoda Pintarja . . ."

"Torej gospod dir . . ., gospod Višnjčič!"

VAS MUCI REVMAZEM?
Mi imamo nekaj posebnega proti revmatizmu.

Vprašajte nas.
MANDEL DRUG CO.
Lodi Mandel, Ph. G. Ph. C.
15702 Waterloo Rd. — KE 1-0034
Pošljemo karkoli prodamo kamorkoli.

"Seveda in nič drugače! Kar pa se tiče Šljivaričevih menic v našem obračunu, lahko pogledamo v knjige, ker se tega res ne spomnim! Samo drugič, gospod

Vikič, sedaj ne utegnem! In prosim vas, danes vas zadnjikrat opominjam zaradi pohoštva, saj veste, da ste vezani s penalom! (Dalje na 6. strani)

SEDAJ JE ČAS

ZA POKRITI VAŠO STREHO ALI STAVITI NOVO STREHO ALI ZLEBOVE.
VRŠIMO VSA V KLEPARSKO STROKO SPADAJOČA DELA.
Naše delo je poznano kot prve vrste; je zanesljivo in jamčeno.
Cene so zmerne. Se priporočamo v naklonjenosti.
FRANK KURE
Lahko pišete na ta naslov
R. F. D. 1 (Rt. 44), NEWBURY, OHIO
ali pokličite telefonično Newbury 1-283

Prav vesele božične in novoletne praznike želimo vsem!

BEACHLAND BEVERAGE CO.

896 East 185th St. IV 1-4453

IMAMO POLNO ZALOGO PIVA, VINA IN MEHKIH PIJAC VSEH VRST.

POSEBNOST: VINO IZ SLOVENIJE.
MRZLO PIVO V ZABOJIIH

Pokličite in vam dopeljemo na dom.

SE PRIPOROČAMO

JOSEPH A. SMERDEL

Vesele božične praznike in sreče in zadovoljstva polno novo leto 1956
želimo

vsem odjemalcem in prijateljem!

Perme's

720 East 152nd St. UL 1-2525

TRGOVINA S POHIŠTVOM IN ELEKTRICNIMI PREDMETI

Darujte za božič

lepe, udobne copate, da bodo vaši dragi udobno počivali v njih.
Imamo jih za vso družino!

PILLOW YOUR FEET in HOUSE SLIPPERS

Especially designed for leisure hours and oh-so-soft and flexible. The four styles shown can only suggest the good feeling you'll find in Ever-Ease House Slippers, the lines, the lightness, the luxury feel. They're easy to slip into and come in all the popular colors and styles. Try them, you'll like them.

od \$3.95 naprej

in prijateljem veselo božično praznike in srečno novo leto!

Mandel Shoe Store

6125 St. Clair Avenue

dvoja vrata od North American banke

Domači mali oglasnik

GOSTILNE

S. L. TAVERN
John Sauric — John Lenarsic
CAFE — 7601 ST. CLAIR AVE.
PIVO — VINO — ŽGANJE
Vedno dober prigrizek in prijazni družba

MARIN'S TAVERN
7900 ST. CLAIR AVE.
STANLEY in MAMIE, lastnika
Točimo TUDI
nemško importirano pivo.
Se priporočamo.

AVTOMOBILSKA POSTREŽBA

MAX'S AUTO BODY SHOP
1109 E. 61st ST. — UTah 1-3040
Max Zelodec, lastnik
Nove avte, ki so poškodovani, popravimo, da zopet izgledajo kot novi.

SUPERIOR BODY & PAINT COMPANY
POPPA C OGRADJE IN
delo.
6605 ST. CLAIR AVE. — EN 1-1633

RICH BODY SHOP

1078 E. 64 ST. — HE 1-9231
FRANK RICH, lastnik
Popravljamo motorje, zavore in ogrođja ter sploh vsa popravila pri avtu.
Barvanje avtov je naša posebnost.
Večerna posluha do 10. ure

RE-NU AUTO BODY CO.

Popravimo vaš avto in prebarvamo, da bo kot nov. Popravljamo ogrođja in fenderje.
Varimo (welding).
J. POZNIK — GL 1-2830
982 E. 152 ST.

MARTINCIC BROS.

Mobil Service Station
FRANK-JOE-RICH
6619 St. Clair Ave. — EN 1-8810
Avte lubriciramo, motorje popravimo in nanovo sestavimo zavore.

CLERNT Sohio Service

Izvršujemo splošna avtna popravila in prodajamo gorivo, olje in druge avtne potrebitine.
6002 ST. CLAIR AVE.
EN 1-8881

GOSTILNE

MIHČIČ CAFE
7114 ST. CLAIR AVE.
Tony & Jean Selan, lastnika
Dobro pivo, žganje in prigrizek ter slastno vino
ENDicott 1-9558
Odperto od 6. zj. do 2.30 zj.

Mr. in Mrs. Anton Kotnik
GOSTILNA
7513 ST. CLAIR AVE.
Za kozarec dobre pive, vina ali žganja ter za okusen prigrizek pridite k nam.
Vedno prijazna postrežba in vesela družba

HECKER TAVERN
1194 EAST 71st ST. — EN 1-9779
John Sustarsic — Mary Hribar
Sedaj točimo na kozarec fino Lowenbrau Munich pivo, znano že preko 550 let, ki prihaja iz največje pivovarne v Bavariji.

PIVO - VINO - ŽGANJE
in okusen prigrizek ter prijazno družbo dobite v
BLUE DINE CAFE
6911 ST. CLAIR AVENUE
Paul in Mary (roj. Urbas)
Kovelan

CVETLICARNE

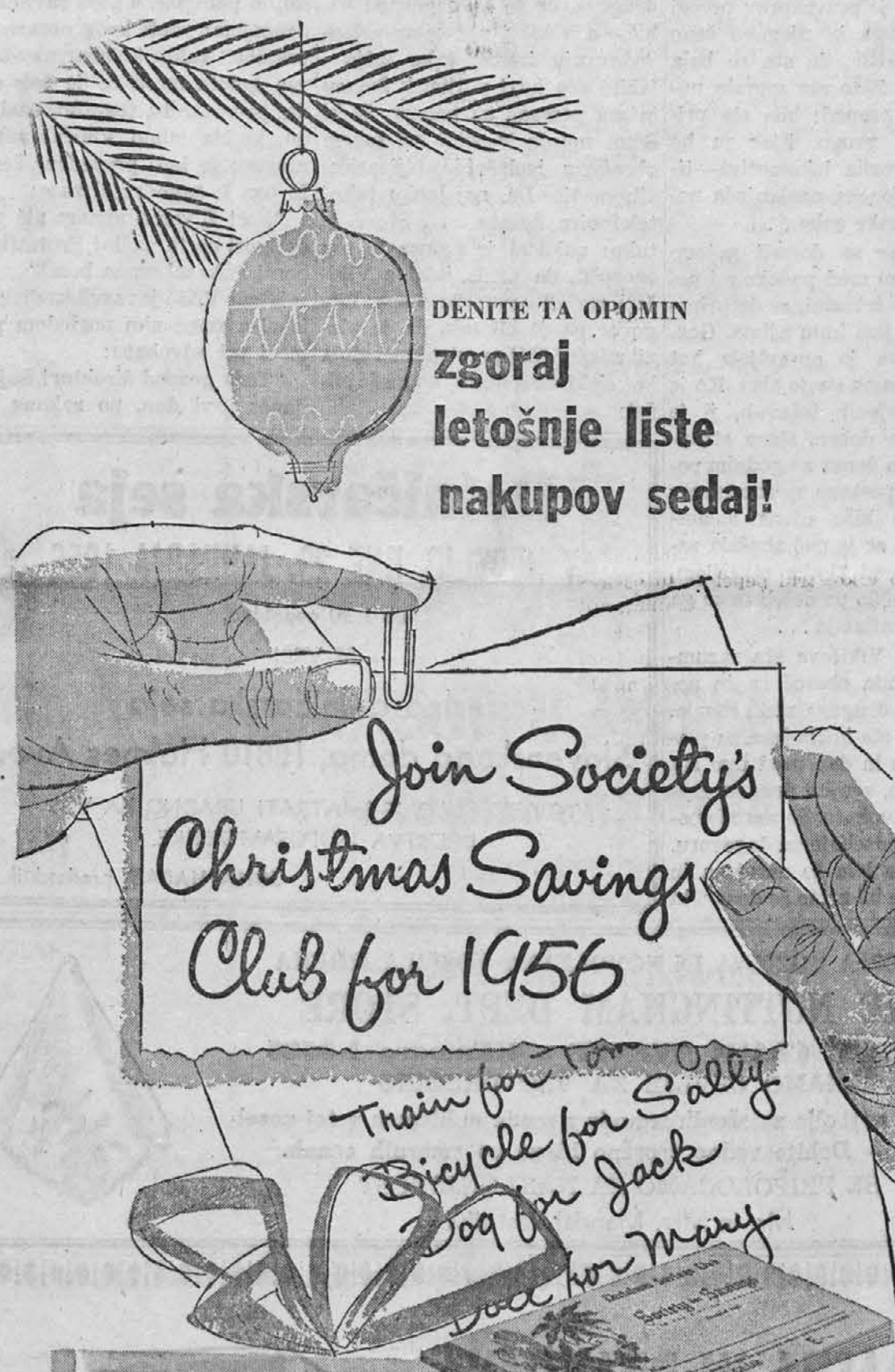
SLOVENSKA CVETLICARNA
Jelencic Florists
Sopki za neveste in družice so naša posebnost. Venci in cvetje za vse slučaje.
15302 WATERLOO RD.
IVanhoe 1-0195

RAZNO

Priporočamo, da pijete pijačo s'oven-ke tvrdke
DOUBLE EAGLE BOTTLING CO.

KRIZMAN'S PARTY ROOM

390 EAST 156th STREET
vagal Lucknow Avenue
Lične opremljena soba za domače zabave, veselice in sestanke.
Prostora za 100 oseb.

VLOGE BOŽIČNEGA HRANILNEGA KLUBA

Izberite si spodaj vsoto, ki jo boste Vaša plačila vsak drugi teden bodo znašala:

\$25.00	\$1.00
\$50.00	2.00
\$100.00	4.00
\$250.00	10.00

PRISTOPITE SEDAŽ . . . VESELITE SE "VNAPREJ PLAČANEGA" BOŽIČA ZA PRIHODNJE LETO!
Obiščite katerikoli izmed naših 9 priročnih uradov

MAIN OFFICE 127 Public Square	HEIGHTS BRANCH 2245 Lee Road	MEMPHIS-FULTON BRANCH 6200 Memphis Avenue
UPTOWN BRANCH 921 Huron Road	KINSMAN BRANCH 14008 Kinman Road	SOUTH EUCLID BRANCH 4461 Mayfield Road
COLLINGSWOOD BRANCH 14707 St. Clair Avenue	LAKEWOOD BRANCH 14903 Detroit Avenue	VAN AKEN BRANCH 20919 Van Aken Blvd.

Society for Savings
IN THE CITY OF CLEVELAND

Founded 1849

MEMBER FEDERAL DEPOSIT INSURANCE CORPORATION

HOBOTNICA

(Nadaljevanje s 5. strani)

In sedaj zbogom, imam res de-
lo!"

Ponudil je Vikiču roko, ta pa
je stal zmeden in n telesno zlom-
ljen kljub svoji telesni moči:
"Ugovarjal nisem, priznam. Sem
bil preveč v stiski. Toda ne bi
vam želel, gospod direktor, da
bi morali doma poslušati tak jok
in gledati tako pobitost, kakor
jo moram jaz ... Se najmanjši
otrok je žalosten, kakor da razu-
me naš strašni položaj ..."

"Toda, gospod Vikič!" Direk-
tor Šmuc se mu je zaupno pribli-
žal, se ga s trebulhom skoraj do-
taknil in ga prijateljsko potrep-
ljal po rami. "Ne izgubite vendar
glave zaradi tega! In če mislite,
da bi vam pri tem pomagal kaj po-
magati, pošljite kak dan gospo k
meni, ji bom jaz vse razložil. Ne
bi hotel biti vzrok vaše zakonske
razprtije, saj tega vi sami s svo-
jim poštenjem niste zaslužili! Se-
daj pa zbogom in pametni bodite!
Časi so taki, da ni nikomur
lahko!"

Prijel je Vikičevo na pol mrt-
vo roko, da se poslovi, nato
pa se je obrnil k svojemu tajni-
ku in se z njim začel najprej raz-
govarjati nekaj poslovnega, ka-
kor da mizarja Vikiča sploh ni
več v sobi.

Žena mizarja Vikiča je prišla
skupaj z možem k direktorju
Šmucu. Povabil jo je in se je
oglasila s tihim upanjem, da
bo šel direktor Šmuc njej kot
ženski bolj na roko kot njenemu
možu. V prvem trenutku se je
zdelo tako njeno upanje tudi
kar upravičeno. Šmuc je imel ti-
sti dan vzrok za dobro voljo,
kajti ravnokar mu je bil poslal
kolega iz banke, kjer naj bi iz-
plačali pred kratkim za pol cene
kupljeno knjižico, vplačano vsoto
in pripadajoči dobiček. Razen
tega je včeraj dobil možnost,
kupiti neko drugo hranilno
knjižico, ki pa je imela preveliko
vlogo, da bi jo mogla odkupiti
kolegova banka, posebno še, ker
ni bila naslovljena na to banko;
vprav v zvezi s tem je imel neke
namere z Vikičem in njegovo že-
no prav gotovo, če mu je že dot-
lej vse tako dobro šlo z njenim
možem, z možkim, kaj se mu
z žensko ne bi posrečilo! To je bil
že od začetka njegov skriti na-
men, zaradi katerega jo je po-
klical k sebi; gospod Šmuc je
bil sicer velik prijatelj lepih žen-
skih teles, vendar njihovih mož-
gan ni visoko cenil.

Iz vseh teh vzrokov je sprejel
gospo Vikičevo kavalirsko, po-
ljubil ji celo roko, ji ponudil, naj
sede, in ji še sam primaknil na-
slanjač.

Če pa se je zaradi takega
sprejema zmotila gospa Vikiče-
va v svojem še močnejšem upa-
nju, se je zmotil tudi Šmuc v
svojih načrtih z njo in njenim
možem. Hotel jima je namreč
sporočiti po kratkem, sladko in
pomirljivo povedanem uvodu, da
je našel za njuno hišo kupca z
zelo ugodnimi pogoji v današ-
njih razmerah. Od kupca bi do-
bili hranilno knjižico za mno-
go večjo vsoto, kot pa je bila
njuna hiša vredna, razen tega
ima kupec dovolj denarja in
bi ga jima dal, da bi mogla z
njim izplačati svoj dolg v ban-
ki, pa bi ga jima še enkrat to-
liko ostalo ... Pogoji so zares
taki, da bi bilo noro, če jih ne
sprejmeš; kriza bo končno le
minila, njima bo ostala hranilna
knjižica in si bosta lahko po-
stavila novo hišo!

Tak namen in vabo je imel go-
spod Šmuc; lov na trnek bi se-
veda zanj ne bil slab, le gos-
pa Vikičeva na noben način ni
hotela vgrizniti v to vabo. Sploh
je bila popolnoma drugačna že-
na, kakor je pričakoval gos-
pod Šmuc. Res je tudi tu jokala,
kljub svojim solzam a se je ži-
vo in odločno uprla. Ni prišla
zato sem, da posluša še tu pred-
loge gospoda Šmuca, naj pro-
dado hišo; dosti ji je, da jo sili k
temu že doma kar naprej njen

mož! Takega predloga pa sedaj
sploh ne more sprejeti; če je
res tako, da bi lahko s svojim
možem postavila drugo hišo za
to hranilno knjižico, zakaj potem
ne čaka na to njen lastnik, last-
nik te hranilne knjižice? Pri
hranil bi si še gotovino, ki jo
ponuja ... Ne, prišla je zaradi
tega, da pove gospodu direktorju,
da to ni nikakor prav, če od-
slojilo malim ljudem, kakor sta
ona in njen mož, in jih potiska
v prepad. To odpoved bi morali
poveduje v tako težkih časih po-
umakniti, da, in to ga ona prosi.
Prosi ga v imenu svojih otrok
... tudi gospod Šmuc ima hčer-
ko in kako bi bilo njemu, če bi
morala ostati njegova hčerka
brez vsega? Da to sploh mogoče
ni? Prav nikakor ne? Potem ...
potem ... sama je govorila o
vsem tem s pametnimi ljudmi,
jim pokazala obračun, ki ga je
dobil njen mož z odgovedjo po-
sojila vred, in vsi so istih mis-
li, da morajo biti obresti izre-
ne navedene in ne smejo biti v
nobenem primeru tako visoke,
pa četudi bi jih bil kdaj njen
mož v zmoti priznal ... Kako
je vse to nesolidno, vsakdo lah-
ko najbolje vidi po obračunu
Šljivaričevih menic! Če pa gos-
pod direktor res noče videti te-
ga in vztraja pri odpovedi, po-
tem ne bo ostalo njej in njenemu
možu nič drugega, kakor da po-
iščeta zaščito na sodišču! Da, pa
še v časopi se bo vse to dala, kaj-
ti to je oduševstvo, nič drugega
ni kot nezasišeno oduševstvo!

V svojem razburjenju, ki ga je
bila izžvala Šmucova nepopust-
ljivost in njegova obramba, ki
stvarno tudi sedaj ni prepričeva-
la, ko jo je sama slišala, je vse-
kakor šla čez mere, ki bi jih lah-
ko prenesel bančni direktor, če-
tudi takšen, kakršen je bil gos-
pod Šmuc. Že tega ni tako lah-
ko prebolel, ker mu ni uspel na-
črt s hranilno knjižico, sedaj pa
se je spremenil v popolnoma
drugega človeka, kot je bil tisti,
ki je tej ženski poljubil roko in
ji primaknil naslanjač. Obraz se
mu je povesil kakor meh krvi,
umetno zobovje, ki je bilo nekaj
pokvarjeno, mu je začelo skaka-
ti v ustih, oči so dobile ostri soj
kovinskih koles lokomotive, ki
pomendraj vse pod sabo ... za-
drl se je: kaj gospa misli, s kom
da govori? Njemu nič mar ne-
kakšni pametni ljudje, s kate-
rimi je govorila! Ti prav toliko
vse to razumejo kakor ona sa-
ma! Pa da bo dala v javnost, na
sodišče! Naj kar poskusi! Bo že
videla, kdo bo kratko potegnil!
In sedaj mu je vsega dosti, nji-
hov razgovor je končan! Tisto s
Šljivaričevimi menicami bodo po-
pravili, sicer pa vztraja pri odpo-
vedi in zahteva ves dolg, kakor

ga jim je označil. Da jim je še
dobro hotel in jim ponudil po-
moč z ugodno prodajo hiše, če pa
nista hotela, naj sama sebi pri-
pišeta posledice! Zbogom!

Pustil ju je sama v sobi, zalo-
putnil vrata in čez trenutek se
je pokazal njegov tajnik, pajče-
vinasti gospod Pintar in ju pro-
sil, naj zapustita bančne prostori-
te ...

Tako se je končal obisk žene
mizarja Vikiča pri gospodu di-
rektorju Šmucu. Zanj in za nje-
nega moža so se nadaljevali
težki, še težji dnevi skrbi in noči
brez spanja. Čedalje bolj se je
bližal čas, ko bosta morala pla-
čati dolg ali pa ostati brez stre-
he nad glavo, stal je pred njima
grozoten kakor brezno, za kate-
rega sta vedela, da se mu ne mo-
reta izogniti, da drsita naravnost
vanj ... Ali sta mogla sploh kaj
drugega? Morda naj zares ob-
javita stvar v javnosti? Vikič je
pač nekaj poskušal, vendar je
naletel ravno na časniki, kjer je
imel Šmuc prijatelje ... Morda
bi šla pred sodišče? Vikič je
od prej ni imel z njim najboljših
izkušenj, tudi dobljene pravde
so ga lahko drago stale ...
Šmucova trmoglavost in nepo-
pustljivost je pravzaprav precej
oslepila njega in njegovo ženo
in ju ostrušila, da sta se bala
kaj začeti. Zato sta morala na-
ravnost v prepad; bila sta pri-
vezana na proro, kjer ju bo
kmalu povozila lokomotiva—ti-
sta iz usnjenega naslanjača ne-
ke direktorske sobe ...

Toda kar se dogodi gotovo
prav redkim med podobnimi ne-
srečami in žrtvami, se je pripe-
tilo v zadnjem hipu njima. Gos-
pa Vikičeva je opravljala kot
modistka sama svojo obrt. Ko je
slišala o njenih težavah, ji je
neka njena dobra, stara stran-
ka ponudila denar z ugodnim po-
gojem, da postane sorazmerno z
vrednostjo hiše njena solast-
nica. Tako se je pač skušala za-
varovati pred tistim strašilom,
ki se je vlačilo po deželi in so ga
imenovali inflacija ...

Vikič in Vikičeva sta razum-
ljivo zgrabila oberoč za to po-
nudbo, saj drugega nista mogla.
Še dva dni sta imela časa za pla-
čilo Šmucu in dan pred tem sta
šla z gospo, svojim deus ex ma-
china, k advokatu, da naredi po-
godbo o medsebojnem dogovoru.
Pogodba je bila že narejena in
potreben je bil samo še denar, ki

bi ga gospa lahko izročila šele
zvečer, ko se vrne domov njen
mož. Ker pa je že bil mizar
Vikič tu pri advokatu, je skušal
izkoristiti priliko, če bi mu mor-
da dal kakšen svet in pomoč. Naj
bo kar koli, njega je še vedno
trajala misel, da mora plačati
skoraj trikrat večje obresti, ka-
kor je bilo dogovorjeno. Pove-
dal je zato advokatu vse, vse
Šmucovo ravnanje, in ga vpra-
šal, ali bi bilo pametno, če bi iz-
plačal jutri Šmucu dolg samo z
dogovorjenimi obrestmi, za osta-
lo bi se pa z njim pravdal?

Advokat je bil mlad, lep moš-
ki, s skrbno obritim in vedno
smehljajočim se obrazom; smeh-
ljaj se je še celo, ko se je pri po-
slišanju Vikiča zgražal. Ali naj
bi bilo pametno spustiti se s
Šmucem v pravdo zaradi previ-
sokih obresti? Da, to je res ode-
rušstvo, kakor je škandalozna ce-
la Šmucova banka, saj sam ve,
je že slišal ... Toda pravda z
njim, hm, sam je nikakor ne bi
hotel peljati, niti svojega največ-
jega sovražnika ne bi hotel za-
stopati proti Šmucu, kajti
Šmuc je zmogel ponarediti še
knjige, da bi dokazal svojo prav-
vico ... Pač pa je možno nekaj
drugega, če že hoče gospod Vi-
kič, — a Vikič j v svojem pripo-
vedovanju izrazil tako željo—
lahko gre jutri z njim k Šmucu
in mu pomaga za primer, če bi
Šmuc morda le ostal pri takem
obračunu izplačanih Šljivariče-
vih menic. Da, saj lahko takoj
telefonira Šmucu ... Storil je
tako: poklical je Šmuca in mu
sporočil, da pride jutri z Viki-
čem zaradi povračila dolga. Od-
govor pa je bil tak, da je pla-
nil mizar Vikič prestrašen s stola
kot električna iskra, ko ga je si-
šal:

"Kako? Prepozno? Da bo že
protestiral? Saj imam po zakonu
še tri dni po odpovednem roku
..."

Toda ni bilo vzroka za nadalj-
nje razburjanje in vsaj za strah
ne, ki ga je tudi bilo precej. Ad-
vokatu se je posrečilo na lep in
zopet smehljajoč način prepo-
siti gospoda Šmuca, da ne bo ju-
tri zjutraj začel nobenega pro-
testnega postopka, temveč bo
sprejel njega in Vikičeva v svoji
banki.

Ne brez strahu in le z malo do-
brimi slutnjami sta šla drugo ju-
tro Vikič in njegova žena v Šmu-
covo banko. Tu sta že dobila svo-
jega advokata v mehkem, zaup-
nem razgovoru nad nekimi nji-
ma neznanimi akti. Toda hitro
ga je pretrgal, skočil k njima in
ju pozdravil. Nepremičen, z ro-
kami, prekrižanimi na prsih, ju
je gledal in meril skozi oblak
ravnokar izpuščenega cigarine-
ga dima gospod Šmuc. Pošastna
rdeča luč lokomotive, ki se je za-
vila v paro ...

Mizar Vikič ga je pozdravil in
stopil k njemu, da si podasta
roko, toda križ debelih rok na
prsih se je še bolj odmaknil. Vi-
kič mu je povedal, zakaj je pri-
šel, in potegnil iz žepa zavitek z
denarjem; rdeči krog obraza je
vzvalovil kakor kolobar na vodi,
vsa gmota mesa se je šele se-
daj premaknila, togotno, užalje-
no, in šla mimo Vikiča, mimo
njegove še bolj prepadene žene.
In bas je zagodrnjal zase:

"Nič! Z vama nimam nič več
opravi na ta način! Protestiral
bom! Pokazal vama bom!"

Mizar Vikič je razvil zavitek in
iskal z zmedenim pogledom po-
moči pri advokatu:

"Toda gospod direktor! Saj je
danes prvi dan, po zakonu pa

bi imel pravico še tri dni ...
In vi ste rekli včeraj gospodu
doktorju ..."

Advokat, ki se je neizogibno
smehljaj, kakor da mu je sam
hudic vklesal v obraz dolžnost,
naj se smehlja še ob smrtni uri,
je plemenito vskočil med kolesa
lokomotive in žrtev na progi ter
sladkobno rekel:

"Gospod Vikič ima v tem pri-
meru nedvomno prav, gospod
direktor ... Prosim vas ..."

Oblita s solzami, vsa trepetajo-
ča je vskočila drhte gospa Vi-
kičeva:

"Kaj naj to pomeni? Ali smo
roparji, ki smo prišli prosit mi-
losti? Pošteno smo prinesli de-
nar, ob času ..."

Z lahkoto, ki je ne bi mogli
pričakovati pri njegovih mor-

da dveh centih teže, je tekal
gospod Šmuc besno po sobi sem
in tja, obstal in se prav kot raz-
dražena zver razkoračil pred gos-
po Vikičevo:

"Vam bom že pokazal! Za
vašega moža mi je težko, za vas
ne! Vi ste meni očitali odušev-
stvo, pretili ste z javnostjo in
sodiščem. Saj vem, v časnik ste
me hoteli dati, vaš mož, gotovo
ste ga vi najhujskali name! Se-
daj pa jaz gonim pred sodišče!
Uničil vas bom, razumete, uničil
vas bom!"

Napad je bil tako surov, pre-
drznost grožnje tega človeka, ki
bi moral po globokem prepriča-
nju gospe Vikičeve sam na za-
tožno klop, je bila tako nepriča-
kovana, presenetljiva, da je ob-

(Dalje na 7. strani)

PERUTNINA

Našim cenjenim gospodinjam se priporočamo, da si
naročijo razno perutnino pri nas. Imamo popolno zalogo
vsakovrstne najboljše perutnine, živo ali sveže očiščeno.
Priporočamo se tudi za naročila za svatbe, bankete,
zabave in druge priredbe. Vam postrežemo vedno prvo-
vrstno in po zmernih cenah.

V naši trgovini dobite tudi najboljša sveža jajca.

MAPLE HEIGHTS POULTRY

Mr. in Mrs. Andy Hovevar in sinovi, lastniki

17330 BROADWAY, MAPLE HEIGHTS, O.

Tel.: Montrose 2-2330—na domu: Montrose 2-2912

Prav vesele božične in novoletne praznike želimo vsem!

John Adams Dry Clean. & Tailoring

3772 EAST 116th STREET

Obleke sčistimo in zlikamo, da zgledajo kot nove.
Prav vesele božične in novoletne praznike želimo vsem!

LEO'S MARKET

GROCERIJ IN MESNICA

ZELENJAVA - SADJE - PERUTNINA

11118 Revere Ave. - MI 1-6215

SE PRIPOROČAMO V NAKLONJENOST

Prav vesele božične in novoletne praznike želimo vsem!

H. & H. HARDWARE

3796 East 116th St. - VU 3-9449

Trgovina z vsakovrstno železnino, Sherwin-Williams
barvo in varniši. — Se priporočamo v naklonjenost.

BRUSIMO STROJE ZA KOSENJE TRAVE.

Prav vesele božične in novoletne praznike želimo vsem!

Star's Park View Florists

CVETLIČARNA

Krasni šopki, venci, sveže narezano cvetje in cvetlice v
loncih. — Telegrafiramo kamorkoli.

9334 Kinsman Road

MI 1-2469 — EX 1-5078

J. J. STARC

Prav vesele božične in novoletne praznike želimo vsem!

JOHN'S GULF SERVICE STATION

E. 116th & Corlett Ave.

GAZOLINSKA POSTAJA,
kjer dobite gazolin, olje in vse avtne potrebščine.
UMIVAMO AVTE.

Prav vesele božične in novoletne praznike želimo vsem!

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN

SREČNO NOVO LETO

VSEM SLOVENCEM

ŽELI

BLED TRAVEL SERVICE

6113 St. Clair Avenue

Cleveland 3, Ohio

Delničarska seja

V NEDELJO, DNE 29. JANUARJA 1956

ob 1.30 popoldne,

SE VRŠI

redna delničarska seja

Slovenskega doma, 15810 Holmes Ave.

TO OBVEŠTILO JE SMATRATI URADNO ZA VSA
DRUŠTVA IN POSAMEZNIKE.

JOHN HABAT, predsednik.

NAJLEPŠA BOŽIČNA IN NOVOLETNA VOŠČILA IZREKA

THE NOTTINGHAM DEPT. STORE

18607 ST. CLAIR AVENUE - KENmore 1-0585

IMAMO ČEVLJE ZA VSO DRUŽINO

To je ena najbolje založenih trgovin z modnim blagom v tej nase-
lini. — Dobite vedno trpežno blago po zmernih cenah.

SE PRIPOROČAMO ZA NAKLONJENOST

Mr. in Mrs. Mandel, lastnika

KRASNA IN PRAKTIČNA

BOŽIČNA DARILA

dobite pri

Norwood Appliance & Furniture

VELIKA IZBERA VSAKOVRSNIH HIŠNIH POTREBŠČIN IN
ELEKTRIČNIH PREDMETOV. KATERI SO ZELO
PRAKTIČNI IN PRIMERNI ZA VSAK DOM
IN V VESELJE VSE DRUŽINE.

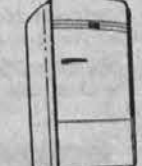
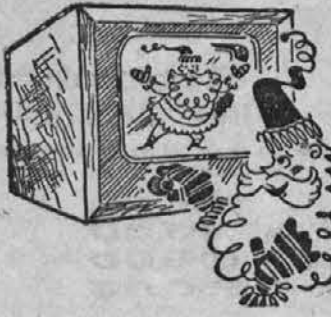
VSE BLAGO DOBITE NA LAHKA MESEČNA ODPLAČILA.

VOŠČIMO VSEM NAŠIM ODJEMALCEM IN PRIJATELJEM VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO!

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE

6202 ST. CLAIR AVENUE

Mr. & Mrs. John Susnik in Sin Raymond

HOBOTNICA

(Nadaljevanje s 6. strani)

stala z odprtimi usti kakor nema. Samo solze so se ji še močnejše ulile, telo ji je še močnejše zatrepalo, oči pa so se ji obrvale, kakor da išče kakšno oporo, da ne bi padla.

Advokat je medtem vzel iz Vikičevih rok zavitek in sunil Vikiča z laktjo, naj njemu prepusti besedo. Razušul je snop tisočakov po mizi in se obrnil k direktorju: "Torej, kakor vidite, denar je tu in gospod direktor bo, kakor upam, videl..."

Nič drugega ni rekel, samo s tisočaki je suštel po mizi, očitno je pustil, naj močnejše kakor besede deluje njihovo sušenje, zapeljiva pesem. In bilo je, kakor da je zlato tele, ki je kraljevalo v tej sobi, res prisluhnilo in šlo za sušenjem tega lepega, slikovitega listja... Še vedno nasajen, boreč se sam s sabo, je gospod Šmuc mahal z rokami kakor ogromna barka, ki je ne morejo z veslanjem nikakor speljati z nemirnih valov na mirnejše morje; pogledal je po strani na tisočake, obstal, se naglo približal, s prsti preletel tisočake s kretnjo, kakor da je v gostolevku preletel mehke, prijetne tipke.

"Koliko je tega? Toliko... No..." se je oddahnil, pogledal svoj naslanjač, ki je bil tik ob njem, pogledal s težkim, krvavim pogledom še Vikičeve: "Če popuščam, se zahvalita samo gospodu doktorju!"

Spustil se je v naslanjač, utonil v njem, nataknil na nos naočnike. Kakor da so še na steklih krvavo odsevale njegove s krvjo zalite oči. Delo se je začelo, vsi so sedli. Gospa Vikičeva je sedla že prej, stol ji je bil pri maknili mč. Kakor da je postala soba šolski razred pri matematični uri, je bilo slišati samo številke, številke; namesto črne table je bila pola papirja s težko mesnato roko direktorja Šmuc na njem... Vse manj krvavi, vse bolj kovinski so bili odsevi oči v steklu naočnikov. Krog obraza se je gladil, dobival je svoj navadni izraz, vanj se je vračal še smehljaj; hobotnica je začela svoje delo... In opravek je bil nedvomno dober; Vikičevi so vračali ves dolg razen tiste razlike, ki se je vtihotapila po pomoti — to je sedaj Šmuc pred advokatom posebej poudaril — v obračun o šljivaričevih menicah; odbiti je bilo treba le še tisti denar, ki ga je Vikič moral še dobiti od Šmuc za pohištvo.

Toda pohištvo še vedno ni bilo narejeno! Nesrečna Lilči ga ni mogla pričakati, pa se je te dni omožila; ah, prav zares je bila lepa v svoji poročni obleki iz bruseljskih čipk in z briljantno zaponko na prsih; kako jo je v cerkvi nevoščljivo gledala Marta plemenita Mautner! In sedaj je še na poročnem potovanju, pa je mali zviti ptici kar prav prišlo, da pohištvo še ni narejeno, tako je šla lahko za dalj časa na potovanje! Le koliko ga je spet to stalo! Izdatke pa moramo kriti z dobički, to je pravilo; in tako je gospod Šmuc snel naočnike, stisnil trepalnice, pogledal Vikičeve samo skozi ozko režo in vzdihnil:

"Toda na žalost vam bom moral zaračunati penale, gospod Vikič! Imel sem s hčerjo strašno težave, saj sami veste, bila je pri vas!"

"Toda gospod direktor!" je prebledel Vikič, "sami veste, zakaj nisem mogel dokončati pohištva! Če bi imel denar, če bi ga tedaj dali, se spominjate... toda vi tedaj, kakor da niste slišali... Sicer pa, samo nekaj malenkosti moram še narediti in zadržal sem nekaj denarja, ki sem ga dobil, da vam plačam dolg, tako da vam bom izročil vse pohištvo lahko že jutri ali pojutrišnjem. Zato vas prosim, kar naravnost povem, da resno nisem nikdar računal, da bo pri-

šlo do tega, ko sem podpisal pogodbo in odstavek o penalu. Sedaj pa sem vam že vse izplačal, pa bi tudi od vas bilo lepo... ali ni tako, gospod doktor?" je iskal spet pomoči pri advokatu.

Hudič v advokatovem obrazu se je spet smehljajal gospodu Šmucu in obzirno dejal: "Če je le kako mogoče, gospod direktor... kolikor sem slišal, ste sicer z izdelavo zelo zadovoljni..."

Gospod Šmuc je dvignil trepalnice, strmel predse s svojimi kovinskimi zenicami in se na nek poseben način spogledal z advokatom. Pred seboj je videl tudi solze, spet solze v očeh gospe Vikičeve. Toda to je bilo najmanj, pravzaprav nič... Nekaj drugega je delovalo nanj, od nekega drugod je prišla sprememba... Ta advokat, s katerim se je pravkar res pomenljivo spogledal, je bil do pred kratkim, ko je odvetnikoval še skupaj z družabnikom, njegov pravni zastopnik. Bilo je še nekaj neresenih reči, kjer bi ga lahko še potreboval. Dalje pa mu je advokat sporočil tik pred prihodom Vikičevih, da sta se hotela z njim zaradi obresti pravdati, pa jima je to izbil iz glave... Zato se je moral malo oddolžiti, moral mu je pred Vikičevimi dvigniti ugled, omogočiti mu večji honorar, pa tudi sebe pokazati Vikičevim zaradi kakih slučajnosti v najlepši luči. In še en vzrok je bil, povedal ga je z razširjenimi rokami kakor veliki duhoven, ko odpušča grehe:

"Naj bo, samo vam na ljubo, gospod doktor... Vi pa mi boste, gospod Vikič, napravili zate uslugo in boste malo popravili nekaj mojih stvari: kredenca je na primer malo razmajana. Potem pa z gobo čez tisto, kar se tiče penala... Ali ste za to?"

Vikič je še nekoliko omahoval, končno pa je privolil, prišli so h končni ureditvi vprašanj. Šmuc mu je podpisal potrdilo za prejeti denar in poudaril, da je s tem stvar z banko razčiščena, kar pa ostane, je samo njuna zasebna zadeva. Vikičeva sta vstala, tudi onadva sta se dvignila, Šmuc je stopil h gospe Vikičevi prijel jo za roko in rekel dobrohotno in sladko:

"Upam, gospa, da mi zaradi solz ne boste zamerili... Kaj hočete, tudi jaz sem v banki nekemu odgovoren, nismo mogli drugače! Sedaj pa je vse v redu, lahko ste brez skrbi!"

Brez besede ga je gledala z zardelimi očmi. Kaj je vendar njo? Ali se ji je res zdel tak konec njenih skrbi, muk in strahu tako srečen, da bi mogla pozabiti na vse, kar je bilo pred tem koncem, če je to že sploh bil konec? Ko pa ji je stisnil roko, jo je v odgovor stisnila njemu in dahnila iz dna duše:

"Hvala vam!"

Zrtev se je za muko in krivico še zahvalila; njen mož pa ni imel vzroka, da bi se zahvaljeval. Vprašal je advokata za stroške

in s smehljajočega obraza je pravič izginil nasmeh. Toda hitro se je vrnil; tisoč dinarjev, to ni veliko, zadovoljen bo s tisoč dinarji. Sicer pa, gospa Vikičeva naj mu odpusti, ker bo še nekaj časa tu ostal, ima namreč s Šmucem še opravka zaradi neke druge svoje stranke. In res je moral to opraviti, le da se je začel opravek s smehljajočim obrazom, kakor hitro sta Vikičeva odšla, z opazko:

"Čudovito ste odigrali vlogo užaljenega človeka, gospod direktor! Meni samemu ste pa priznali, da bi ta pravda ne bila za vas kaj ugodna... Samo... seveda, če bi mene ne bilo, če bi Vikičeva naletela na kakšnega drugega advokata, bi vendar danes lahko imeli proces na vratu... To mislim je tudi za vas vredno vsaj tisoč dinarjev..."

Gospod Šmuc je ravnokar nesel svoj naropani plen v železno gnezdece blagajne; obstal je in se nasmejal z globokim smehom, ki ji prihajal iz trebuha in odmeval po vsej sobi:

"Mislite? In vam ni dosti tisočakov, ki ste ga dobili... za nekaj korakov, za nekaj besed. Toda prosim..." — potegnil je iz snopiča tisočakov in ga ponudil advokatu: "Banka Šmuc je bila vedno kavalirska do svojih advokatov, čeprav formalno že bivših..."

Ob istem času sta bila Vikičeva že na cesti in sta šla kljub olajšanju v duši nekam potlačena s sklonjeno glavo.

Kakor da je to šele sedaj prav premislila, je rekla žena:

"Ali se ti ne zdi, če vse natančno premisliš, da je med tem advokatom in Šmucem nekam čudno prijateljstvo? Morda je advokat prav zato trdil, da tožba nima smisla...? In za vse to je še tisočakov vzel."

Tudi Vikič se je bal, da bi ga morale podobne misli; zamolkljo, pričušeno je zamrmral:

"Kaj sem hotel, zahteval je... Vsi so ista tolpa..."

"Da te le Šmuc ne goljufa še s penalom! Še njegovo pohištvo mu popraviš, potem pa..."

Sklonjeni mož se je zravnil in zavrel, ne oziraje se na ljudi, ki so šli mimo:

"Da je lopov, vem! Samo naj poskusi še to! S temi rokami ga zadavim, to mu bo moja 'hvala'... Še danes sem se komaj obvladal... Vendar ne verjamem..."

Pohitel je, da je dokončal in popravil pohištvo — s popravilom je imel odstav č dela, kakor pa je bil računal — in odšel k Šmucu zaradi končnega obračuna. Dobil ga je z obvezano glavo, z obrazom, ki je bil kot razrezana rdeča dinja, iz katere teče sok; brisača na njegovi glavi je bila še vsa mokra, kaplje so kapale na pisalno mizo. Bolela ga je glava, rekel je, da ga vse boli, ponoči bi ga kmalu mrtvoud, komaj je prilezel v banko... zato ne more govoriti z Vikičem, naj pusti tu račun in se oglasi čez nekaj dni.

Vikič se je oglašil čez nekaj dni, toda gospoda Šmuc ni bilo (Dalje na 8. strani)

EUCLID CITY WELDING & SOHIO SERVICE

22301 LAKELAND BLVD. — REDWOOD 1-9895

Popravimo avtomobile in zvarimo karkoli.

JOE KARLINGER in FRED ZUPANCIC, lastnika

Prav vesele božične in novoletne praznike želimo vsem!

NATIONAL BEVERAGES INC.

2065 West 58th Street

CLEVELAND 2, OHIO

BUDWEISER — MICHELOB — STANDARD — ERIN BREW PIVO

tel.: MEloose 1-7373

Vesele božične praznike in srečno novo leto želimo vsem!

PRAV

VESELE BOŽIČNE

IN

NOVOLETNE

PRAZNIKE

ZELIM VSEM!

MI VEDNO SKUŠAMO
NUDITI SIMPATETIČNO
IN ZADOVOLJIVO PO-
SLUGO KO SE DRUŽINA
PREMINULEGA OBRNE
DO NAS

Louis L. Ferfolia

LICENCIJAN POGREBNIK

9116 Union Avenue

MICHIGAN 1-7420

SVEC PHARMACY

LEKARNA

3790 EAST 116th ST. — VU 3-5143

Pridite po vaše lekarniške potrebščine k nam.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želimo vsem!

STONEBROOK AND ANTON ZELEZNIK

SLOVENSKA MLEKARNA

3298 West 58th St. MEloose 1-1857

Prav vesele božične in novoletne praznike želimo vsem!

PERKO FURNITURE AND ELECTRICAL APPLIANCES

Louis Perko, lastnik

3486 East 93rd Street — DI 1-0026

Pri nas boste dobili razne hišne potrebščine in električne predmete

Prav vesele božične in novoletne praznike želimo vsem!

VSEM DELNIČARJEM, DRUŠTVENIKOM IN VSEM

POSETNIKOM ZELI

DIREKTORIJ AMERIŠKO-JUGOSLOVANSKEGA CENTRA

na 20713 Recher Avenue

PRAV VESELE BOŽIČNE IN NOVOLETNE PRAZNIKE!

DIREKTORIJ

SLOVENSKEGA DELAVSKEGA DOMA NA WATERLOO ROAD

15335 Waterloo Road

ZELI

VSEM DELNIČARJEM IN ROJAKOM V
SPLOŠNEM VESELE
BOŽIČNE PRAZNIKE IN
SREČEPOLENO NOVO LETO!

Vesele božične praznike in srečno novo leto

želiva

vsem odjemalcem in prijateljem!

Northeast Appliance & Furniture

Mr. in Mrs. Jerry in Genevieve Bohinc, lastnika

22530 Lake Shore Blvd.

RE 1-2303

NAJLEPŠA HVALA VSEM ZA NAKLONJENOST V PRETEKLOSTI IN SE
TOPLO PRIPOROČAMO V BODOČE!

Velika zaloga finega pohištva, električnih predmetov, televizijskih aparatov
in tisoče drugih stvari pripravljenih za dom ali božična darila!

IMAMO LEPE KOLEDARJE ZA VSE NAŠE ODJEMALCE

VSE, KAR POTREBUJETE ZA VAŠ DOM, PO LAHKIH POGOJIH.

Naša trgovina je odprta vsak večer do 9. ure do Božiča.

HOBOTNICA

(Nadaljevanje s 7. strani)

v banki. Odšel je na dopust... Kam? Kdaj se bo vrnil? Nihče v banki ni vedel, niti tajnik Pintar. Ko pa ga je nazadnje čez dva tedna le dobil, ga tajnik ni pustil k njemu; gospod direktor se je komaj vrnil in ima dela čez glavo.

Toda Vikič očitno ni bil pri volji, da bi še naprej brusil svete prage te banke. Njegova zastavna trdna postava je šele sedaj prišla nekam do veljave, obraz mu je zažarel v čudnih rdečih pegah kakor v vročici, pogledi njegovih krotkih, otroških oči so bili kakor biči. Kakor peresce je porinil v stran s svojo težko roko pajčevinastega Pintarja, se pognal k vratom direktorja Šmuc, že bil notri, ne da bi pravzaprav potrkal, in zaklical:

"To je škandal, gospod Šmuc! To je škandal! Ali mislite, da sem smrkvavec, da boste tako ravnali z mano?"

Direktor Šmuc je dvignil izza kupa papirje vsvojo težko, gmotasto glavo; še vedno gmotasto, okroglo in žogasto, pa vendarle nekam spremenjeno. Klobase okrog nje so se nekoliko stanjšale, rdeči obraz je obledel kakor pri stenici, ki ni več tako polna krvi, in ves je bil videti trudnejši. Zagodel je hripavo, polglasno:

"Kaj je škandal? Kakšno obnašanje je to? Kdo vas je pustil sem?"

"Kdo me je pustil sem?" se je razvnel mizar Vikič. "Ali naj še prošnjo napišem, da bi smel k vam po svojo pravico? To me je pustilo, to me je pripeljalo!" Iz žepa je potegnil zmečkano pismo in ga vrget Šmucu na mizo: "Niste še obračunali, kar ste meni dolžni, pa me že zopet potiskati v nov dolg, zaračunali ste penale!"

Z leno kretnjo je segel direktor Šmuc po pismu, pa ga je pustil ležati:

"Mislim sem, da pojde brez tega, imel sem najboljše namen. Toda... časi so vsak dan slabši... sploh pa smo s tem vašim pohoštvom doživeli razočaranje... Nehote sem z nogo malo zadrl v psiho, pa je počila deska..."

Mizar Vikič je stisnil pesti, se nagnil s prsmi in glavo k Šmucu in bil kot goreč steber, ki se bo podrl nanj:

"Sedaj pravite to! Ali sem jaz kriv, če mora počiti tenka deščica pod vašo nogo? Ali mislite, da sem tako neumen, da vam bom zastoj naredil novo pohoštvo, pa še staro popravljati! To je goljufija, najostudnejša, nesramna goljufija! Zato poslušajte, gospod Šmuc! Ali boste takoj brisali iz svojih knjig tale penale in mi plačali, kar mi še gre, ali pa..."

Zravnil se je, sunil z rokami predse, jih stiskal pred Šmucem, stresal jih po zraku in se sam

ves tresel. Steničje bledi obraz gospoda Šmuc pa se je spet napolnil s krvjo, ko je stežka vstal iz naslanjača:

"Kaj? Kakšne grožnje so to? Jaz imam z vami podpisano pogodbo o penalu in vam stokrat lahko ustno povem, da se penalu odpovedujem, v stoprvo ga pa le po zakonu zahtevam! Če pa sem tako storil, sem imel vzrok! Vzrok!" je dodal mirneje, z glasom, ki je bil truden, pogreznjen, kakor se je tudi sam znovala pogreznjen v naslanjaču, ko je nadaljeval: "Tak razlog, gospod Vikič, da je najbolje, če me zanj ne vprašate!"

Sklenil je roke na prsih in oči zaprl popolnoma; otekle veke so se mu izbočile kakor z vijoličasto rdečimi črtami opisani stroki graha. In slišati je bilo nekakšen vzdih; kakor da se je pri lokomotivi nekaj pokvarilo, ventili so piskali, tudi ko ni bilo treba...

Res je bil precej vedlik razlog, da bi zadnjič kmalu prizadelo gospoda Šmuc; tedaj je že vedel, pravzaprav izvedel, na kakšne temelje je bila postavljena šele pred nekaj dnevi legalno zapечатna krasna partija njegove Lilči. Njenega moža, ki je bil še zelo mlad in vendar že glavni blagajnik nekega velikega tučnega podjetja, so razkrinkali, da je veliko pomeveril, posebno v tujini... Lilči je mož na poročnem potovanju to priznal in poslala je očetu obupno pismo; zato je gospod Šmuc tako naglo odpotoval; kmaj je doma vse nekako poravnal, je že moral v tujino, da še tam uredi. Vse pa

s svojim denarjem; to ga je — oh, samo zaradi Lilči, samo zaradi nje! — toliko stalo, da mu je od tega porumenel obraz, se mu stanjšalo salo, da je dobil truden glas in se mu je spremenilo celo v vzdih... V vzdih, kajti v resnici je bil tisti veliki vzrok, na katerega je mislil gospod Šmuc, ko je govoril z mizarjem Vikičem o njegovem zaračunavanem penalu, samo misel, da lahko zmanjša, pa še s tako majhnim denarjem, tolikšno izgubo, ki jo je povzročil tisti zetov osel. Ali bi ga sicer res zahteval? Morala bi, saj mu je doslej še vse tako odlično uspelo s tem naivnim in nepoučenim Vikičem. Na njegovega advokata se mu ni bilo več treba ozirati, imel ga je že na svoji strani in v najslabšem primeru bi mogel vsaj nekaj drugega doseči... Toda o tem je še molčal, prekrizal je roke, zaprl oči, bolan, zlomljen, utrujen. V resnici pa mačka, ki se dela, da spi...

Toda Vikič tokrat kar nič ni bil podoben miši. Ni poznal skrivnosti gospoda Šmuc, pa tudi če bi vedel, bi to pri njem nič ne spremenilo... Z vsilo se udaril s pestjo po mizi, da je ob udarcu poskočila glava gospoda Šmuc kakor krogla na enkem peclju, oči so se mu pretrgale zavrtle kakor kovin-ke s'ioči hročči v svojih skrin-ališih. Vikič je zarežal na ves glas:

"Vaši vzroki mi niso nič mar! Lahko jih imate sto, pa niti eden ni po zakonu! In še prav vi se sklicujete na zakon? Izgrali ste ga, opljuvali, sicer pa je narejen

pravzaprav samo za vas velike proti nam malim! Vem, vi niste edini, pač pa ste eden najslab-ših! Pljavka, lopov in bom z vami... in bom z vami... da, pa se naj zgodi kar koli, meni je že vseeno! Čez glavo mi je do-šti vsega! Preden pa bom propa-del, bom jaz vas, bom jaz vas... Meni ste grozili z uničenjem, pa vas bom jaz uničil... s temile rokami, da ne boste nikomur več pili krvi... ste razume-li...? S temile... če že nimam drugega sodišča proti vam, druge kazni, če vi vse smete, če lahko uničujete nas siromake... ki smo vam, norci, rekli za to še hvala!"

Mehka, pokorna žrtev z naiv-nimi, kar otroškimi očmi se je prepsutila v zanosu svojega obupa svoji doslej brzdan in neiz-rabljeni telesni moči. V krik se mu je lomil glas, tolkel je po mizi, da so skakale po njej težke knjige kot velikanske, ploščate kobilice, segal z rokami po Šmu-covem vratu in bil vsak hip pri-pravljen, da zgrabi tisti vrat in ga stisne kakor v kleščah.

Gospod Šmuc je vstal, se mu umikal tako prestrašen, da mu je šklepetalo umetno zlato zo-bovje in ropotalo kakor zarje-veliki zobje nenamazanega, starega stroja:

"Saj ste nori! Dobro, ponujam vam poravnavo! Izbrisali bomo penale, vi pa nimate od mene nič več zahtevati..." To je bila nje-gova zadnja misel, ki jo je imel pripravljeno za najhujši primer pri zaračunavanju penala: "Ali ste za to... Tudi tega nečete? Potem pa..." V tem hipu ga je

Vikič že prignal v kot sobe, prav k težki železni blagajni. Z zabre-klimi očmi je tedaj pogledal pro-ti vratom, ki so se ravnokar od-pirali in se je v njih pokazal Pintar in še drugi uradniki. "Pintar!" je zavpil, da je prekri-čal celo Vikiča, usta pa so mu zazijala akakor žabi tako na ši-roko, da je padlo iz njih in zaro-potlo na tla zlato zobovje. "Po-ključite policijo, telefonirajte!"

Sam se je izmaknil Vikiču, ki ga v njegovem besu ni bilo mo-goče ustaviti in ukrotiti in so ga obkrožili uradniki. Ne da bi mu blo mar zobovja, na katerega je bil pravkar stopil Vikič in ga zdobil s svojim težkim stopa-lom, je stekel k pisalni mizi, k telefonu:

"Prosim hitro, hitro sem stražnika!"

No kaj? Ali ima to kak smi-sel? Tisti časnik, kjer ima v uradništvu svojega prijatelja, si-cer res ni nič hotel prinesiti proti njemu, toda ali ne bi mogel kak drugi, ako bi vse res prišlo pred policijo? In vse v času, ko je ko-maj prikril družinski škandal! Naglo je spustil slušalko, za-prl telefon in se opogumil, da se je približal od jeze besneče-mu, še vedno bolj besnečemu Vikiču:

"Poslušajte, hudiča, umirite se! Jaz bi lahko zahteval od vas odškodnino za pohojeno zlato zo-bovje! Toda naj vas vrag vza-me! Še enkrat vam ponujam: iz-brisali bomo penale, dal vam bom, prekleto, tudi še tisoč di-narjev za popravilo mojega po-hišstva... Nate, vse to lahko ta-koj opravimo!"

Mizar Vikič se je bil pravkar otrese rok, ki so ga z vseh strani vezale kakor polipove lovke. Razkoračil se je, zasop-ljen, razmršen, besen pred Šmu-com, strmel hip vanj, kakor da ga ne razume, nato pa je kriknil, pravzaprav zalajal:

"Dajte, in to takoj, da vas ne bom nikdar več videl!"

Na migljaj gospoda direktor-ja je poplaval uradnikov počasi splahnela iz sobe. Zadnji je bil Pintar, ki je najprej planil ka-kor skobec in pobral zlato zo-bovje gospoda šefa in ga položil na mizo, nato pa je odšel sedaj z rdečimi nitmi v pajčevini svo-jega obraza, ki so jih potegnili menda Vikičevi nohti, v svojo sobo, da bi prinesel akte in knji-ge, ki so jih rabili zaradi obra-čuna. Prinesel jih je in vse so uredili hitro, skoraj v grobni ti-šini; v grobni tišini je odšel brez pozdrava mizar Vikič.

Gospod direktor Šmuc je ostal sam v svojem usnjenem nasla-njaču. Oddihoval se je s težki-mi dihi od doživljenega razbur-jenja, prižgal havanko in izpiha-val težek, gost dim. V meglo se je zavila rdeča, sedaj zopet zelo rdeča svetilka lokomotive, ki ni bila vržena s tračnic in ki po-mendra vse, kar pride prednjo. Z jezikom je nekaj momljal po praznih ustih, kakor da hobotni-ca išče, kam bi se prilepila s svo-jo lovko; hobotnica, človeška ho-botnica, ne med kamenjem v morju, temveč v usnjenem nasla-njaču neke bančne direktorske sobe.

(KONEC)

SIMS BROS. BUICK, INC.

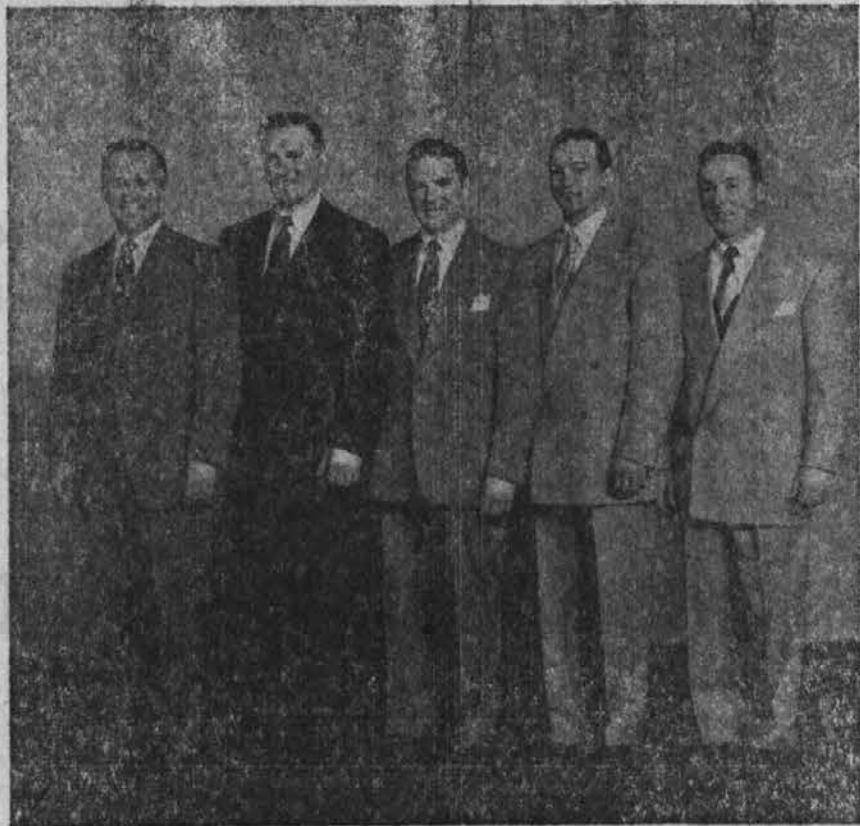
18781 LAKE SHORE BLVD.

EUCLID, OHIO

IV 6-0600

ZA FINO VOŽNJO IN IZVRSTEN AVTO PRIDITE IN OGLEDJTE
SI NAŠO IZLOŽBO NOVIH BUICK AVTOV

VESELE BOŽIČNE IN NOVOLETNE PRAZNIKE
ŽELIMO VSEMI!

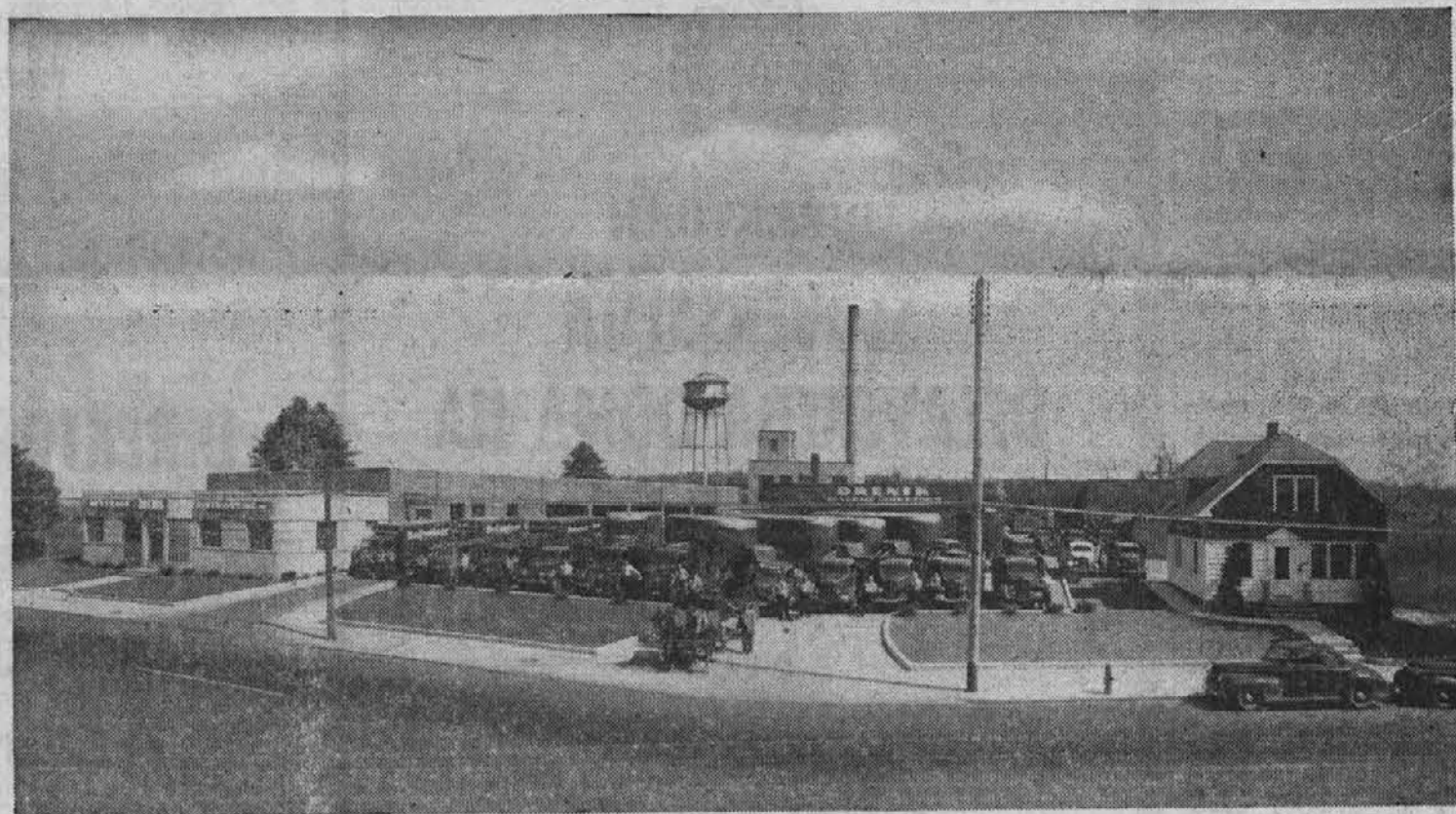
SIMS BROS., INC. FURNITURE STORE

7727 BROADWAY
BR 1-7070

HIŠNA OPREMA ZA CELO STANOVANJE—ELEKTRIČNI
PREDMETI IN PRIPOMOČKI ZA GOSPODINJSTVO

OBIŠČITE SLOVENSKO PODJETJE, KJER BOSTE POSTREŽENI
PRIJAZNO IN Z DOBRIM BLAGOM PO ZMERNIH CENAH.

Se priporočamo.

DRENİK BEVERAGE DISTRIBUTING, INC.

RAZVAŽA NAJBOLJŠE PIVO

Duquesne

Budweiser and Michelob Beer

Gibson and Slovenian Imported Wines

Toplo se zahvaljujemo za naklonjenost odjemalcem, društvom, gostilničarjem,
organizacijam in posameznikom ter se priporočamo za nadaljno naklonjenost.

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČEPOLNO NOVO LETO ŽELIMO VSEM PIVCEM,
GOSTILNIČARJEM IN PRIJATELJEM NAŠEGA NA TRGU NAJBOLJŠEGA PIVA

REdwood 1-3300

23776 LAKELAND BOULEVARD

REdwood 1-3301

EUCLID 23, OHIO